

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2022/126,**annettu 7 päivänä joulukuuta 2021,**

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115 täydentämisestä lisävaatimuksilla eräille tukitoimityypeille, jotka jäsenvaltiot täsmenävät mainitun asetuksen mukaisissa, vuosia 2023–2027 koskevilla YMP:n strategiasuunnitelmissaan, sekä säännöillä, jotka koskevat hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevassa toimenpidevaatimuksessa (GAEC-toimenpidevaatimus) 1 mainittua osuutta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta 2 päivänä joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 8 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan, 37 artiklan 5 kohdan, 38 artiklan 5 kohdan, 39 artiklan 3 kohdan, 45 artiklan a–i alakohdan, 56 artiklan a, b ja c alakohdan sekä 84 artiklan a ja b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EU) 2021/2115 säädetään uudesta lainsäädäntökehyksestä yhteiselle maatalouspolitiikalle, jäljempänä 'YMP', jotta kyseisellä politiikalla voidaan paremmin toteuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistettuja unionin tavoitteita. Mainitussa asetuksessa täsmennetään kyseisiä YMP:lle asetettuja unionin tavoitteita, määritellään tukitoimityypit ja jäsenvaltioihin sovellettavat unionin yhteiset vaatimukset sekä jätetään samalla jäsenvaltioille joustovaraa näiden YMP:n strategiasuunnitelmiin sisällytettävien tukitoimien suunnittelun osalta.
- (2) Asetuksessa (EU) 2021/2115 siirretään YMP:n ja sisämarkkinoiden yhteisen luonteen varmistamiseksi komissiolle valta antaa YMP:n strategiasuunnitelmissa täsmennettävien tukitoimien suunnittelua koskevia lisävaatimuksia suorien tukien, eräiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽²⁾ tarkoitettujen maataloussektorien ja maaseudun kehittämisen osalta sekä yhteisiä sääntöjä, jotka koskevat hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevassa toimenpidevaatimuksessa (GAEC-toimenpidevaatimus) 1 mainittua osuutta. Kun jäsenvaltiot laativat kaikki asianomaiset alat kattavat YMP:n strategiasuunnitelmansa, niiden on otettava huomioon kaikki kyseiset lisävaatimukset, jotka olisi sen vuoksi vahvistettava tässä asetuksessa.
- (3) Niiden tukitoimien osalta, jotka jäsenvaltioiden on täsmennettävä YMP:n strategiasuunnitelmissaan suorien tukien alalla, olisi vahvistettava lisävaatimuksia hamppuun ja puuvillaan liittyville tukitoimille. Tukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava tiettyjen hamppullajikkeiden varmennettujen siementen käyttö.
- (4) Lisäksi olisi vahvistettava menetelmä hamppullajikkeiden määrittämiseksi ja asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC-pitoisuuden) tarkastamiseksi näistä lajikkeista. THC-pitoisuuden tarkastaminen on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja kansanterveyden suojelemiseksi, kuten myös johdonmukaisuuden varmistamiseksi muiden lainsäädäntökehysten kanssa ja erityisesti laitonta huumausainekauppaa koskevan rikoslainsäädännön sekä kansainvälisten velvollisuuksien, kuten huumausaineyleissopimuksen ⁽³⁾ mukaisten sitoumusten kanssa. Sen vuoksi on vertailukelpoisten tulosten varmistamiseksi tarpeen vahvistaa säännöt menetelmille ja menettelyille, joilla jäsenvaltiot tarkastavat hamppullajikkeet ja määrittävät hampun THC-pitoisuuden.

⁽¹⁾ EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ <https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/single-convention.html>

- (5) Jotta hampun THC-pitoisuus voitaisiin määrittää tehokkaasti ja luotettavasti, on tarpeen säätää kukinnan jälkeisestä ajanjaksosta, jonka aikana kuiduntuotantoon tarkoitettua hampppua ei saa korjata.
- (6) Jos jokin lajike ylittää asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun THC-pitoisuuden kahtena perättäisenä vuonna, jäsenvaltion olisi selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimijat saavat hyvissä ajoin tiedon siitä, että kyseisen lajikkeen viljely ei oikeuta suoriin tukiin.
- (7) Hamppulajikkeiden tarkastamista ja THC-pitoisuuden määrittämistä koskevissa säännöissä olisi otettava huomioon, että hampppua voidaan viljellä pääkasvina ja kerääjäkasvina. Tässä yhteydessä on aiheellista esittää kerääjäkasvina viljellyn hampun määritelmä.
- (8) Asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston II luvun 3 jakson 2 alajaksossa säädetään puuvillan lajikohtaisesta tuesta. On asianmukaista säätää säännöistä ja edellytyksistä, jotka koskevat maatalousmaan ja lajikkeiden hyväksymistä kyseistä tukea varten. Olisi vahvistettava myös lisäedellytykset vähimmäistoiminnan varmistamiseksi tuen tavoitteen mukaisesti.
- (9) Asetuksen (EU) 2021/2115 36 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä puuvillan toimialakohtaiset organisaatiot puolueettomin perustein, jotka liittyvät tuottajaorganisaation kokoon ja sisäiseen organisointiin. Toimialakohtaisen tuottajaorganisaation suuruus olisi vahvistettava ottaen huomioon, että organisaation jäsenenä olevan siementenpoistajan on pystyttävä ottamaan vastaan riittävä määrä siemenellistä puuvillaa.
- (10) Toimialakohtaisten organisaatioiden jäseninä oleville viljelijöille olisi vahvistettava erityiset velvollisuudet. Niillä pyritään helpottamaan viljelijöiden jäsenyyksien hallinnointia ja valvontaa sekä lisäämään organisaatioiden tehokkuusetuja, jotka johtuvat jäsenten lukumäärästä ja sitoutuneisuudesta.
- (11) Olisi vahvistettava lisävaatimuksia tukitoimille, jotka liittyvät investointeihin, maatalouden ympäristö- ja ilmastotukitoimiin, ohjaustoimintaan, menekinedistämiseen, tiedotukseen ja kaupan pitämiseen, keskinäisiin rahastoihin, hedelmätarhojen, oliivitarhojen tai viinitarhojen uudelleenistutukseen pakollisen raivauksen jälkeen, raakana korjaamiseen ja korjaamatta jättämiseen, sato- ja tuotantovakuutuksiin, muuta tarkoitusta kuin ilmaisjakelua varten tehtäviin markkinoitapoistoihin sekä yhteiseen varastointiin ja jotka jäsenvaltiot täsmentävät YMP:n strategiasuunnitelmissaan hedelmä- ja vihannesalalla, mehiläishoitoalalla, viinialalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla. Lisäksi olisi vahvistettava säännökset, jotka koskevat tukimuotoja ja menolajeja, myös kiinteiden määrien ja yksikkökustannustaulukoiden käyttöä, sekä hallinto- ja henkilöstökustannuksia. Moitteettoman varainhoidon ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi olisi vahvistettava luettelo menoista, jotka eivät voi kuulua YMP:n strategiasuunnitelman soveltamisalaan, sekä ohjeellinen luettelo menoista, jotka voidaan poistaa hedelmä- ja vihannesalalla, mehiläishoitoalalla, viinialalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä muilla aloilla.
- (12) Lisäksi olisi vahvistettava eräitä alakohtaisia tukitoimityyppejä hedelmä- ja vihannesalalla, mehiläishoitoalalla, viinialalla, humala-alalla ja kotieläintuotannossa koskevia erityisiä sääntöjä kyseisten alojen eräiden erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.
- (13) Olisi vahvistettava erityiset säännöt, jotka koskevat tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation tai kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän toimintaohjelmien kautta hallinnoimille alakohtaisille tukitoimityypeille hedelmä- ja vihannesalalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla ja muilla aloilla ilmaisjakelua varten tehtävän markkinoitapoiston, tuotevalikoiman ja erityisesti kuljetus- ja kauppakunnostuskustannusten osalta ottaen huomioon kyseisen tukitoimen mahdollinen merkittävyys. Olisi erityisesti vahvistettava markkinoitapoistoon myönnettävän tuen enimmäismäärät sen varmistamiseksi, ettei markkinoitapoistoa käytetä pysyvästi tuotteiden vaihtoehtoisena jakelutienä markkinoille saattamisen sijasta. Samoista syistä on aiheellista vahvistaa kaikissa tapauksissa tuottajaorganisaatiokohtaiset enimmäismäärät, jotka kutakin tuotetta voidaan poistaa markkinoilta. Lisäksi olisi vahvistettava erityiset säännöt, jotka koskevat markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoituksia, markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevia edellytyksiä sekä markkinoilta poistettuihin tuotteisiin sovellettavia vaatimuksia.

- (14) Jotta helpotettaisiin alakohtaisten tukitoimien käyttöä toimintaohjelmien kautta, olisi vahvistettava tuottajaorganisaation kaupan pitämisen tuotannon arvon laskentamenetelmä, mukaan lukien kiinteän määrän käyttö jalostettavaksi tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten arvon laskemiseksi. Kaupan pidetyn tuotannon arvon laskentamenetelmällä olisi tasattava vuosittaisia vaihteluja tai paikattava tietojen riittämättömyyttä kun kyseessä ovat hiljattain hyväksytyt tuottajaorganisaatiot tai -ryhmät. Järjestelmän väärinkäytön estämiseksi tuottajaorganisaatioiden ei pitäisi yleisesti ottaen sallia muuttaa viitekauden määrittämismenetelmää ohjelman aikana.
- (15) Hedelmä- ja vihannesalan tukitoimityyppien asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi maatalouden ympäristö- ja ilmastotukitoimille olisi vahvistettava erityiset tavoitteet.
- (16) Olisi vahvistettava säännöt kansalliselle tuelle, jota jäsenvaltiot voivat myöntää alueilla, joilla hedelmien ja vihannesten tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, mukaan lukien säännöt siitä, miten järjestäytymisaste määritellään ja alhainen järjestäytymisaste vahvistetaan.
- (17) Mehiläishoitoalan tukitoimityyppien asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi olisi vahvistettava mehiläispesä koskevat säännöt.
- (18) Viinialan tukitoimityyppien asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi olisi laadittava ohjeellinen luettelo toimijoista, jotka voivat olla eri tukitoimityypeille myönnettävän tuen tuensaajia. On myös tarpeen vahvistaa eräitä tukikelpoisuusvaatimuksia kun viinitarhojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen, raakana korjaamiseen ja satovakuutukseen liittyvien tukitoimityyppien tuensaajana on julkisoikeudellinen laitos tai yksityinen yritys. Lisäksi on asianmukaista jättää unionin tuen ulkopuolelle tuottajat, jotka viljelevät laittomia istutuksia tai aloja, joille on ilman lupaa istutettu viiniköynnöksiä.
- (19) Sen varmistamiseksi, että unionin varoja käytetään asianmukaisesti, on tarpeen vahvistaa säännöt viinialan menoille, jotka liittyvät terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvästä syystä toteutettuun viinitarhojen uudelleenistutukseen. Erityisesti on asianmukaista säätää, että tällaiset menot eivät saa ylittää tiettyä osuutta viinitarhojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvistä vuotuisista kokonaismenoista, jotka asianomainen jäsenvaltio toteuttaa kyseisenä varainhoitovuonna. Olisi myös täsmennettävä, että raivauskustannukset ja tulonmenetyksistä maksettavat korvaukset eivät ole tässä tukitoimessa tukikelpoisia menoja, jos niillä on vain tarkoitus tukea uudelleenistutusta pakollisten kasvien terveyteen liittyvien toimenpiteiden jälkeen.
- (20) Viinitarhojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen sekä raakana korjaamiseen liittyvien tukitoimien osalta on asianmukaista vahvistaa pinta-alojen mittaamista koskevat säännöt erityisesti sen määrittelemiseksi, mikä vastaa viiniköynnöstä kasvava alaa, sillä tämä on erityisen tärkeää silloin kun tuki maksetaan pinta-alan perustuvien yksikkökustannusten vakiotaulukoiden perusteella.
- (21) Humala-alan tukitoimityyppien asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi olisi vahvistettava unionin taloudellisen tuen laskentaa koskevat säännöt.
- (22) Kotieläintuotantoalan tukitoimityyppien asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat karjan uudistamista pakkoteurastuksen tai luonnonkatastrofien aiheuttamien menetysten vuoksi.
- (23) Edellytyksillä, joita sovelletaan uhanalaisten kotieläinrotujen ja geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvilajikkeiden säilyttämistä koskeviin sitoumuksiin ja maa- ja metsätalouden geenivarojen säilyttämistä, kestävää käyttöä ja kehittämistä koskeviin toimiin, olisi edistettävä asetuksen (EU) 2021/2115 6 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa esitettyjä erityisiä ympäristö- ja ilmastotavoitteita. Niissä olisi erityisesti otettava huomioon tarve varmistaa geneettisen monimuotoisuuden suojelu, säilyttäminen ja edistäminen.
- (24) Eläinten hyvinvoinnin tasoa olisi parannettava myöntämällä tukea viljelijöille, jotka sitoutuvat noudattamaan asiaa koskevat pakolliset vaatimukset ylittäviä tiukkoja kotieläintalouden vaatimuksia. Olisi määriteltävä ne alat, joilla tuotantomenetelmiä koskevia vaatimuksia tehdään eläinten hyvinvointiin liittyvien sitoumusten tiukentamiseksi. Olisi vältettävä kyseisten eläinten hyvinvointiin liittyvien sitoumusten päällekkäisyyttä tavanomaisten maatalouskäytäntöjen ja erityisesti tautien ehkäisemiseksi annettavien rokotusten kanssa.

- (25) Hyväksytyt kansalliset laatujärjestelmät voivat antaa kuluttajille takeet tuotteiden tai tuotantoprosessien laadusta ja erityispiirteistä. Olisi vahvistettava perusteet, jotka koskevat lopputuotteen erityisyyttä, mahdollisuutta hyödyntää järjestelmää, sitovien tuote-eritelmien todentamista, järjestelmän läpinäkyvyyttä ja tuotteiden jäljitettävyyttä, jotta laatujärjestelmät saisivat mahdollisimman paljon tukea maaseudun kehittämisen tukitoimissa. Ottaen huomioon puuvillan erityisluonne maataloustuotteena tukea olisi myönnettävä myös puuvillan kansallisille laatujärjestelmille.
- (26) Jotta voitaisiin tukea maataloustuotteiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia, jotka jäsenvaltio on hyväksynyt maaseudun kehittämisen tukitoimien yhteydessä ja jotka saatetaan yhdenmukaisiksi alakohtaisten tukitoimien kanssa, olisi vahvistettava tietyt puolueettomia perusteita.
- (27) Jotta voitaisiin varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset asetuksen (EU) 2021/2115 liitteessä III tarkoitetun hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevassa toimenpidevaatimuksessa (GAEC-toimenpidevaatimus) 1 mainitun osuuden osalta, olisi vahvistettava säännöt menetelmälle, jolla määritellään pysyvän nurmen viitesuhde ja vuotuinen suhde sekä taso, jolle kyseiset suhteen voidaan vahvistaa.
- (28) Jotta pysyvän nurmen osuus voitaisiin suojata, on myös asianmukaista säätää, että jäsenvaltion on toteutettava toimia varmistaakseen alojen muuttamisen takaisin nurmialaksi silloin kun pysyvän nurmen osuus on laskenut viiden prosentin rajan alapuolelle. Olisi kuitenkin säädettävä poikkeuksista tapauksissa, joissa pysyvän nurmen ala pysyy absoluuttisesti varsin vakaana tai osuuden laskeminen rajan alapuolelle on seurausta alan käyttötarkoituksen muuttamisesta ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin liittyvistä syistä, erityisesti alojen metsityksestä ja uudelleenkostutuksesta.
- (29) Koska jäsenvaltioiden on otettava tässä asetuksessa vahvistetut säännöt huomioon YMP:n strategiasuunnitelmien laadinnassa, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella täydennetään asetusta (EU) 2021/2115

- a) lisävaatimuksilla eräiden tukitoimityyppien osalta, jotka jäsenvaltiot täsmentävät 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisen ajanjakson kattavissa YMP:n strategiasuunnitelmissaan ja jotka pannaan täytäntöön
- i) suorien tukien muodossa hampun ja puuvillan viljelyn osalta;
 - ii) asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklassa tarkoitetuilla maatalousaloilla;
 - iii) geenivarojen ja eläinten hyvinvoinnin osalta ympäristö-, ilmasto- ja muiden hoitositoumusten sekä laatujärjestelmien puitteissa maaseudun kehittämisen alalla;
- b) säännöillä, jotka koskevat hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevassa toimenpidevaatimuksessa (GAEC-toimenpidevaatimus) 1 mainittua osuutta.

II OSASTO

ERÄISIIN SUORIENTUKIEN MUODOSSA OLEVIIN TUKITOIMITYYPPEIHIN SOVELLETTAVAT LISÄVAATIMUKSET

I LUKU

Hamppu

2 artikla

Tukikelpoisuutta koskevat lisävaatimukset

Kun jäsenvaltio vahvistaa YMP:n strategiasuunnitelmassaan asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 1 kohdassa säädetty määritelmät, sen on asetettava hampun tuotantoon myönnettävien tukien edellytykseksi seuraavat vaatimukset täyttävien hampulajikkeiden siementen käyttö:

- a) lajikkeet on lueteltu neuvoston direktiivin 2002/53/EY⁽⁴⁾ 17 artiklan mukaisesti julkaistussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa sen vuoden 15 päivänä maaliskuuta, jonka osalta tuki myönnetään;
- b) lajikkeen delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus, jäljempänä 'THC-pitoisuus', ei ole kahteen peräkkäiseen vuoteen ylittänyt asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä raja-arvoa;
- c) lajike on varmennettu neuvoston direktiivin 2002/57/EY⁽⁵⁾ mukaisesti, tai silloin kun kyseessä ovat suojeltavat lajikkeet, komission direktiivin 2008/62/EY⁽⁶⁾ 10 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Hampulajikkeiden tarkastaminen ja THC-pitoisuuden määrittäminen

1. Jäsenvaltion on otettava käyttöön järjestelmä hampulajikkeiden THC-pitoisuuden määrittämisen todentamiseksi, jotta se pystyy soveltamaan liitteessä I esitettyä menetelmää hampulajikkeiden tarkastamiseksi ja THC-pitoisuuden määrittämiseksi.
2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä tiedot THC-pitoisuutta koskevista havainnoista. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä kustakin laikkeesta vähintään kunkin näytteen THC-pitoisuutta koskevat tulokset ilmaistuna prosentteina kahden desimaalin tarkkuudella, sovellettu menettely, tehtyjen testien lukumäärä, näytteenottoajankohta ja kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.
3. Jos tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn THC-pitoisuuden, jäsenvaltion on käytettävä kyseiselle laikkeelle seuraavan hakuvuoden aikana tämän asetuksen liitteessä I kuvattua käytäntöä B. Kyseistä käytäntöä on käytettävä seuraavina hakuvuosina, jolleivät kaikki asianomaisen lajikkeen määrittäytulokset ole pienempiä kuin asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetty THC-pitoisuus.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

⁽⁶⁾ Komission direktiivi 2008/62/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, tietyistä poikkeuksista sellaisten viljelykasvien maataiskantojen ja -lajikkeiden hyväksymiseksi, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä kyseisten maataiskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan (EUVL L 162, 21.6.2008, s. 13).

4. Jos jonkin tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn THC-pitoisuuden toisena peräkkäisenä vuotena, jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kyseisen lajikkeen nimi viimeistään seuraavan hakuvuoden 15 päivänä tammikuuta. Tällainen lajike ei voi kyseisestä hakuvuodesta alkaen saada suoria tukia asianomaisessa jäsenvaltiossa.

5. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että hampuntuottajat saavat hyvissä ajoin tiedon niiden hampulajikkeiden nimistä, jotka eivät voi saada suoria tukia asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tämän artiklan 4 kohdan nojalla tehdyn ilmoituksen jälkeen, ja julkaistava ilmoitettu tieto viimeistään yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettuna määräpäivänä.

4 artikla

Kerääjäkasvi

Tätä lukua sovellettaessa ”kerääjäkasvina viljellyllä hampulla” tarkoitetaan tietyn vuoden 30 päivän kesäkuuta jälkeen kylvettyä hampuviljelmää.

5 artikla

Viljelyä koskevat vaatimukset

Jotta tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat tarkastukset voidaan tehdä, hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisen käytännön mukaisesti vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymispäivästä.

Kerääjäkasvina viljelyn hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisen käytännön mukaisesti vähintään kasvukauden loppuun.

Jäsenvaltio voi sallia, että hamppu korjataan ennen kuin kukinnan päättymisestä on kulunut kymmenen päivää, edellyttäen että korjuu tapahtuu kukinnan alettua ja että tarkastajat osoittavat kustakin lohkoista edustavat osat, joilla viljelyä on jatkettava tarkastusta varten vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymisestä liitteessä I vahvistetun menetelmän mukaisesti.

II LUKU

Puuvilla

6 artikla

Maatalousmaan hyväksyminen puuvillan tuotantoa varten

Asetuksen (EU) 2021/2115 36 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmissaan puolueettomat edellytykset, joiden perusteella maatalousmaa hyväksytään mainitun asetuksen 37 artiklan 3 kohdan nojalla.

Näiden edellytysten on perustuttava vähintään yhteen seuraavista seikoista:

- a) niiden alueiden maatalousekonomia, joilla puuvillan tuotanto on tärkeää;
- b) maaperä- ja ilmasto-olot alueilla, joilla kyseiset pinta-alat sijaitsevat;
- c) keinokastelujärjestelmät;
- d) ympäristöä todennäköisesti säästävät viljelykierrot ja viljelymenetelmät.

*7 artikla***Kylvämistä varten tarkoitettujen lajikkeiden hyväksyminen**

Asetuksen (EU) 2021/2115 36 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on mainittava YMP:n strategiasuunnitelmissaan, mitkä niistä lajikkeista, jotka on rekisteröity direktiivissä 2002/53/EY säädettyyn viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon ja mukautettu markkinoiden tarpeisiin, hyväksytään kylvettäväksi.

*8 artikla***Puuvillan lajikohtaisen tuen saamista koskevat lisäedellytykset**

Kun kyseessä on asetuksen (EU) 2021/2115 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu puuvillan lajikohtainen tuki, mainitun asetuksen 36 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmissaan viljelyalalla noudatettava kasvien vähimmäistiheys, joka vahvistetaan maaperä- ja ilmasto-olojen sekä tarvittaessa alueellisten erityispiirteiden mukaan.

*9 artikla***Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen**

1. Jäsenvaltion, johon siementenpoistajat ovat sijoittautuneet, on myönnettävä toimialakohtaiselle organisaatiolle asetuksen (EU) 2021/2115 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyväksyntä yhden vuoden ajanjaksoksi, joka alkaa hyvissä ajoin ennen asianomaisen vuoden kylvökautta, edellyttäen että organisaatio täyttää seuraavat perusteet:

- a) se kattaa vähintään 4 000 hehtaarin kokonaisalan, joka täyttää tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitettujen hyväksymisperusteet;
- b) se on vahvistanut sisäiset toimintasääntönsä, erityisesti liittymisedellytysten ja jäsenmaksujen osalta, unionin ja kansallisten sääntöjen mukaisesti.

2. Jos havaitaan, että hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei enää täytä 1 kohdassa säädettyjä hyväksymisperusteita, jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, ellei noudattamatta jättämisen aiheuttaneita syitä korjata asianomaisen jäsenvaltion peruutuspäätöksessä vahvistamassa määräajassa. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava toimialakohtaiselle organisaatiolle etukäteen aikomuksestaan peruuttaa hyväksyntä ja myös esitettävä peruutuksen perustelut. Sen on annettava toimialakohtaiselle organisaatiolle mahdollisuus esittää huomautuksensa suunniteltua peruuttamista koskevassa ilmoituksessa mainitussa määräajassa.

Viljelijät, jotka ovat jäseniä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, jonka hyväksyntä peruutetaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, eivät ole oikeutettuja puuvillan lajikohtaisen tuen korotukseen asetuksen (EU) 2021/2115 40 artiklan 2 kohdan nojalla.

*10 artikla***Puuvillaa tuottavien viljelijöiden velvollisuudet**

- 1. Viljelijä ei voi olla jäsenenä useammassa kuin yhdessä asetuksen (EU) 2021/2115 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa.
- 2. Viljelijän, joka on jäsenenä hyväksytyssä toimialakohtaisessa organisaatiossa, on toimitettava puuvilla ainoastaan samaan organisaatioon kuuluvalla siementenpoistajalle.
- 3. Viljelijän osallistuminen hyväksyttyyn toimialakohtaiseen organisaatioon on vapaaehtoista.

III OSASTO

LISÄVAATIMUKSET, JOTKA KOSKEVAT TIETTYJÄ TUKITOIMITYYPEJÄ ASETUKSEN (EU) 2021/2115 42 ARTIKLASSA TARKOITETUILLA ALOILLA

I LUKU

Yhteiset säännöt, joita sovelletaan tukitoimiin hedelmä- ja vihannesalalla, mehiläishoitoalalla, viinialalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 III luvun III osastossa tarkoitetuilla muilla aloilla

1 jakso

Yhteiset säännöt, jotka koskevat investointeja, maatalouden ympäristö- ja ilmastoasioihin liittyviä tukitoimityyppejä, ohjausta, menekinedistämistä ja viestintää, keskinäisiä rahastoja, uudelleenistutusta, raakana korjaamista ja korjaamatta jättämistä, satovakuutusta, markkinoiltaapoistoja ja yhteistä varastointia

11 artikla

Aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävät investoinnit

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa hedelmä- ja vihannesalalla, mehiläishoitoalalla, viinialalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla säädettyjä aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviä investointeja, sen on säädettävä seuraavaa:

- a) tuensaajan on käytettävä hankittua aineellista tai aineetonta omaisuutta sen luonteen, tavoitteiden ja käyttötarkoituksen mukaisesti, sellaisina kuin ne kuvataan YMP:n strategiasuunnitelman asiaankuuluvissa tukitoimissa ja tapauksen mukaan hyväksytyssä toimintaohjelmassa;
- b) hankitun aineellisen tai aineettoman omaisuuden on säilyttävä tuensaajan omistuksessa ja hallinnassa verotuksellisen poistoaajan loppuun saakka tai vähintään viiden vuoden ajanjakson, jonka jäsenvaltio vahvistaa omaisuuden luonne huomioon ottaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 kohdan soveltamista. Jokaisen kyseisistä ajanjaksoista lasketaan alkavan omaisuuden hankintapäivänä tai päivänä, jona tuensaaja saa investoinnin käyttönsä.

Jäsenvaltio voi kuitenkin vahvistaa lyhyemmän, vähintään kolmen vuoden jakson, jonka ajan omaisuuden on säilyttävä tuensaajan omistuksessa ja hallinnassa, kun tarkoituksena on investointien tai komission suosituksessa 2003/361/EY (7) tarkoitettujen mikroyritysten tai pienten ja keski suurten yritysten luomien työpaikkojen säilyttäminen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut aineelliseen omaisuuteen tehtävät investoinnit on toteutettava tuensaajan tai tapauksen mukaan sen tuottajajäsenten toimitiloissa tai sen tämän asetuksen 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun 90 prosentin vaatimuksen täyttävien tytäryritysten toimitiloissa. Jäsenvaltio voi kuitenkin mehiläishoitoalalla sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa aineelliseen omaisuuteen tuensaajan toimitilojen ulkopuolella tehtävät investoinnit.

Jos investointi kuitenkin tehdään maalla, joka on vuokrattu erityisten kansallisten omistusoikeuksia koskevien sääntöjen mukaisesti, vaatimusta siitä, että maa on tuensaajan omaisuutta, ei tarvitse soveltaa edellyttäen, että omaisuus on ollut tuensaajan hallinnassa vähintään ensimmäisen alakohdan b alakohdassa edellytetyn ajan.

2. Jäsenvaltio voi esittää YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin myönnettävä tuki, mukaan lukien leasing-vuokrauksena hankittu omaisuus, voidaan rahoittaa yhtenä summana tai erinä siten kuin toimintaohjelmassa on hyväksytty tai siten kuin jäsenvaltio on täsmentänyt asiaankuuluvissa tukitoimissa.

(7) Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

Jos 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu tietyn investoinnin ajanjakso ylittää toimintaohjelman keston, jäsenvaltion on varmistettava, että investointi voidaan siirtää seuraavaan toimintaohjelmaan.

Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin myönnettävän tuen asetuksen (EU) 2021/2115 46 artiklan e ja f alakohdassa sekä 57 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteiden edistämiseksi, kyseisillä investoinneilla on pyrittävä yhteen tai useampaan tämän asetuksen 12 artiklan 1 kohdassa lueteltuun tavoitteeseen.

3. Jäsenvaltio voi sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa tuen aineelliseen omaisuuteen tehtäviin investointeihin, jotka koostuvat energiaa tuottavista järjestelmistä, jos tuotetun energian määrä ei ylitä energiamäärää, joka voidaan käyttää vuosittain tuensaajan tavanomaisiin toimiin.

4. Jäsenvaltio voi sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa kasteluun tehtäviin investointeihin myönnettävän tuen edellyttäen, että

- a) mahdolliselle vedensäästölle ja vedenkäytön tosiasialliselle vähenemiselle vahvistetaan vähimmäisprosenttiosuudet, joihin tuensaajan on päästävä, ja että YMP:n strategiasuunnitelmassa osoitetaan, että vedensäästötavoitteet on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY ⁽⁸⁾ tarkoitettussa asiaankuuluvassa vesienhoitosuunnitelmassa esitetyt tarpeet huomioon ottaen.
- b) osana investointia on otettu käyttöön tai otetaan käyttöön vesimittarijärjestelmä, jonka avulla veden käyttöä voidaan mitata tilan tai asianomaisen tuotantoyksikön tasolla;
- c) silloin kun kyseessä ovat 5–8 kohdassa tarkoitettut kasteluun tehtävät erityiset investoinnit, kyseisissä kohdissa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.

5. Tuki investointeihin, jotka tehdään olemassa olevan kastelujärjestelmän tai kasteluinfrastruktuurin osan parantamiseksi, voidaan sisällyttää seuraavin edellytyksin:

- a) tuensaajan investoinnista tekemässä ennakoarvioinnissa oletetaan sen johtavan mahdolliseen vedensäästöön mitattuna olemassa olevien järjestelmien tai infrastruktuurin teknisillä parametreilla;
- b) investointi vaikuttaa pohja- tai pintavesistöihin, joiden tila ei veden määrään liittyvistä syistä saavuta luokittelua ”hyvä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettussa asiaankuuluvassa vesienhoitosuunnitelmassa, ja vedenkäyttö vähenee tosiasiallisesti niin, että kyseisten vesistöjen osalta saavutetaan mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukainen hyvä tila.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta investointeihin, jotka tehdään olemassa olevan kastelujärjestelmän tai kasteluinfrastruktuurin osan parantamiseksi ja jotka liittyvät vesisäiliön rakentamiseen tai uusioveden käyttöön mutteivät vaikuta pinta- ja pohjavesistöön.

6. Tuki, joka johtaa tiettyyn pohja- tai pintavesistöön vaikuttavan kastellun alueen nettolaajentumiseen, voidaan sisällyttää seuraavin edellytyksin:

- a) vesistön tila on veden määrään liittyvistä syistä saavuttanut luokittelun ”hyvä” asiaankuuluvassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa;
- b) ympäristövaikutusanalyysistä käy ilmi, ettei investoinnilla ole merkittäviä kielteisiä ympäristövaikutuksia; ympäristövaikutusanalyysin on oltava toimivaltaisen viranomaisen tekemä tai hyväksymä.

7. Tuki investointeihin, jotka koskevat uusioveden käyttöä vaihtoehtoisena veden lähteenä, voidaan sisällyttää, jos tällaisen veden tarjonnassa ja käytössä noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2020/741 ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2020/741, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 177, 5.6.2020, s. 32).

8. Tuki kasteluun käytettävän vesisäiliön rakentamista tai laajentamista varten tehtävään investointiin voidaan sisällyttää, jos siitä ei aiheudu merkittäviä kielteisiä ympäristövaikutuksia.

9. Jäsenvaltion on varmistettava, että unionin taloudellinen tuki peritään takaisin tuensaajalta, jos jokin seuraavista tilanteista ilmenee 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna ajankohtana:

- a) tuensaaja lopettaa toimintansa tai toiminta siirretään toiselle yksikölle;
- b) tuensaaja tai tapauksen mukaan sen jäsen siirtää tuotannollisen toiminnan maantieteellisen viljelyalan ulkopuolelle;
- c) omistussuhteissa tapahtuu muutos ja erityisesti sellainen muutos, joka hyödyttää aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista yhteisöä; tai
- d) tapahtuu jokin muu huomattava muutos, joka vaikuttaa asianomaisen tukitoimen luonteeseen, tavoitteisiin tai täytäntöönpanoedellytyksiin, mikä vaarantaisi sen alkuperäiset tavoitteet.

Jos tuensaaja ei noudata jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan 1–8 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella vahvistamia edellytyksiä, jäsenvaltion on varmistettava, että unionin taloudellinen tuki peritään takaisin suhteessa noudattamatta jättämisen keston.

Jos tuensaaja lopettaa toimintansa sellaisen konkurssin seurauksena, joka ei ole petollinen, jäsenvaltio voi päättää olla perimättä unionin taloudellista tukea takaisin.

Jäsenvaltion on varmistettava, että silloin kun tuottajajäsen lähtee organisaatiosta tai tuottajaryhmästä, tuensaajalta peritään takaisin investointi tai sen jäännösarvo ja jäännösarvo lisätään toimintarahastoon.

Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa säätää, ettei tuensaajan tarvitse periä takaisin investointia tai sen jäännösarvoa.

10. Kun omaisuutta, jolle on saatu tukea investointiin, korvataan uudella, investointien jäännösarvo

- a) lisätään tuottajaorganisaation toimintarahastoon; tai
- b) vähennetään korvauskustannuksista.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio ei voi määrätä YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että investointi korvataan pelkästään samanlaisella omaisuuserällä.

11. Jäsenvaltio ei saa määrätä tuesta investointeihin, jotka määritellään sen YMP:n strategiasuunnitelmassa tukitoimiksi, jos kyseiset tukitoimet saavat tukea mainitun asetuksen 58 artiklan 1 kohdan h–k alakohdan nojalla.

12 artikla

Maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin liittyvät interventiot

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin liittyviä tukitoimia hedelmä- ja vihannesalalla, mehiläishoitoalalla, viinialalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla, sen on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että asianomaisten investointien tarkoituksena on jokin seuraavista:

- a) vähentää nykyistä tuotantopanosten käyttöä, ympäristön pilaantumista aiheuttavia päästöjä tai tuotantoprosessissa syntyvää jätettä;
- b) korvata fossiilisten energialähteiden käyttöä uusiutuvilla energialähteillä;

- c) vähentää tiettyjen tuotantopanosten, kuten kasvinsuojeluaineiden, lannoitteiden, lannan tai muiden eläinulosteiden käyttöön taikka tiettyjen tähteiden tuotantoon liittyviä ympäristöriskejä;
- d) vähentää veden käyttöä;
- e) olla sidoksissa tuottamattomiin investointeihin, joita tarvitaan maatalouden ympäristöön ja ilmastoon liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi, erityisesti silloin, kun kyseiset tavoitteet liittyvät elinympäristöjen tai luonnon monimuotoisuuden suojeluun;
- f) saavuttaa tosiasiallisia ja mitattavissa olevia kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä tai kestävä hiilensidonta;
- g) lisätä tuotannon sietokykyä ilmastomuutokseen liittyvien riskien, kuten maaperän eroosion suhteen;
- h) saavuttaa geenivarojen säilyttäminen, kestävä käyttö ja kehittäminen; tai
- i) johtaa ympäristön suojeluun tai sen tilan paranemiseen.

Jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaaja esittää todisteet yhden tai useamman ympäristötavoitteen saavuttamista tukevista vaikutuksista samalla, kun se toimittaa hyväksyttäväksi ehdotuksen toimintaohjelmaksi tai tapauksen mukaan tukitoimeksi taikka tällaista ohjelmaa tai tukitoimea koskevan muutoksen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tukitoimet on toteutettava tuensaajan tai tapauksen mukaan sen tuottajajäsenten toimitiloissa tai sen tämän asetuksen 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun 90 prosentin vaatimuksen täyttävien tytäryritysten toimitiloissa. Jäsenvaltio voi kuitenkin mehiläishoitoalalla sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa myös tuensaajan toimitilojen ulkopuolella toteutettavia tukitoimia. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimiin liittyvistä tukitoimista odotettu hyöty ja lisävaikutus on osoitettava etukäteen hanke-eritelmillä tai muilla teknisillä asiakirjoilla, jotka tuensaajan on esitettävä samalla, kun se toimittaa hyväksyttäväksi toimen tai toimintaohjelman tai kyseistä ohjelmaa tai toimea koskevan muutoksen ja joissa esitetään tulokset, jotka tukitoimella voidaan saavuttaa.

3. Kun jäsenvaltio määrittelee katettavat menot, sen on otettava huomioon maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin liittyvistä toteutetuista tukitoimista aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset sekä asetetut tavoitteet.

4. Jäsenvaltion on varmistettava, että maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin liittyviä tukitoimia toteuttavilla tuensaajilla on käytettävissään tarvittavat tietämys ja tiedot tällaisten tukitoimien toteuttamiseksi ja että niille, jotka sitä tarvitsevat, tarjotaan asianmukaista koulutusta ja asiantuntemusta, jotta voidaan auttaa viljelijöitä, jotka sitoutuvat muuttamaan tuotantojärjestelmiään.

5. Jäsenvaltion on varmistettava, että hedelmä- ja vihannesalan, humala-alan, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen muiden alojen toimintaohjelmissa on maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin liittyvien tukitoimien puitteissa toteutettavien toimien osalta tarkistuslauseke, jotta varmistetaan niiden mukauttaminen muutettaessa asiaankuuluvia pakollisia vaatimuksia tai velvollisuuksia.

13 artikla

Ohjaus

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa ohjaustoimintaan liittyviä tukitoimia hedelmä- ja vihannesalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla, sen on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että asianomaisten tukitoimien tarkoituksena on jokin seuraavista:

- a) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin liittyvien sellaisten parhaiden käytäntöjen vaihto, joilla autetaan tuensaajia hyödyntämään kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden toteuttamisesta saatuja kokemuksia;

- b) uusien tuottajaorganisaatioiden perustamisen, olemassa olevien tuottajaorganisaatioiden yhteensulautumisen tai yksittäisten tuottajien olemassa olevaan tuottajaorganisaatioon liittymisen helpottaminen sekä tuottajaryhmien ohjaaminen, kun ne pyrkivät saamaan hyväksynnän tuottajaorganisaationa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 nojalla;
- c) ohjaustoimenpiteiden tarjoajille ja vastaanottajille tarjottavien verkottumismahdollisuuksien, erityisesti markkinointikanavien, luominen kriisinehkäisy- ja kriisinhallintakeinona.

2. Ohjaustoimenpiteiden tarjoajan on oltava tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä. Tuki ohjaustoimintaan liittyvään tukitoimeen myönnetään ohjaustoimenpiteiden tarjoajalle.

3. Ohjaustoimenpiteiden vastaanottajan on oltava tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä, yksittäinen tuottajajäsen taikka tuottajaorganisaatioon, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymään tai tuottajaryhmään kuulumaton tuottaja.

4. Kaikki ohjaustoimintaan liittyvät tukikelpoiset kustannukset maksetaan ohjaustoimenpiteiden tarjoajalle, jonka on sisällytettävä kyseinen tukitoimi toimintaohjelmaansa.

5. Ohjaustoimintaan liittyviä tukitoimia ei saa ulkoistaa.

14 artikla

Menekinedistäminen, tiedotus ja kaupan pitäminen

Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa menekinedistämisen, tiedotuksen ja kaupan pitämiseen liittyviä tukitoimia hedelmä- ja vihannesalalla, viinialalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla, sen on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan, että asianomaisten tukitoimien tarkoituksena on jokin seuraavista:

- a) lisätä tietoisuutta unionin maataloustuotteiden hyvistä ominaisuuksista ja niiden tuotantomenetelmiin unionissa sovellettavista tiukoista vaatimuksista;
- b) lisätä unionissa tuotettujen maataloustuotteiden ja tiettyjen jalostettujen tuotteiden kilpailukykyä ja kulutusta sekä nostaa niiden profiilia unionissa ja sen ulkopuolella muiden alojen kuin viinialan osalta;
- c) lisätä tietoisuutta unionin laatujärjestelmistä unionissa ja sen ulkopuolella;
- d) lisätä unionissa tuotettujen maataloustuotteiden ja tiettyjen jalostettujen tuotteiden markkinaosuuksia erityisesti niillä kolmansien maiden markkinoilla, joilla on suurimmat kasvumahdollisuudet;
- e) edistää tarvittaessa normaalien markkinaolosuhteiden palauttamista unionissa silloin kun markkinoilla on vakavia häiriöitä, kuluttajien luottamus on menetetty tai esiintyy muita erityisiä ongelmia;
- f) lisätä tietoisuutta kestävästä tuotannosta;
- g) lisätä kuluttajien tietoisuutta tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, kansainvälisten tuottajaorganisaatioiden tai kansainvälisten tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien tuote- tai tavaramerkeistä hedelmä- ja vihannesalalla;
- h) monipuolistaa, avata ja vahvistaa unionin viinien markkinoita kolmansissa maissa ja lisätä tietoisuutta unionin viinien olennaisista ominaisuuksista kyseisillä markkinoilla. Viittauksia viinien alkuperään ja tavaramerkkeihin saa käyttää vain, jos se täydentää unionin viinien menekinedistämistä, tiedotusta ja kaupan pitämistä kolmansissa maissa;

- i) valistaa kuluttajia vastuullisesta viininkulutuksesta. Jäsenvaltion on varmistettava, että yleisluonteisiin menekinedistämistoimiin ja laatumerkkien edistämistoimiin liittyvässä menekinedistämisaineistossa on unionin tunnus ja seuraava maininta: "Euroopan unionin rahoittama". Tunnus ja rahoitusta koskeva maininta on esitettävä komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 821/2014 ⁽¹⁰⁾ säädettyjen teknisten ominaisuuksien mukaisesti.

15 artikla

Keskinäiset rahastot

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa keskinäisiin rahastoihin liittyviä tukitoimia hedelmä- ja vihannesalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla, sen on vahvistettava täytäntöönpanoedellytykset, jotka koskevat keskinäisten rahastojen kerryttämisen, perustamisen ja tapauksen mukaan kartuttamisen hallinnollisia kustannuksia.
2. Tukikelpoisten menojen, jotka liittyvät keskinäisten rahastojen perustamisen hallinnollisiin kustannuksiin hedelmä- ja vihannesalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla, on sisällettävä sekä unionin taloudellinen tuki että tuensaajan maksuosuus. Tukikelpoisten menojen määrä saa olla tuensaajan keskinäisen rahaston perustamispääomaan suorittamasta maksuosuudesta enintään 20 prosenttia rahaston ensimmäisenä toimintavuonna, 16 prosenttia toisena toimintavuonna tai 8 prosenttia kolmantena toimintavuonna.
3. Tuensaaja voi saada tukea keskinäisten rahastojen perustamisen hallinnollisiin kustannuksiin hedelmä- ja vihannesalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla vain kerran ja ainoastaan keskinäisen rahaston ensimmäisinä kolmena toimintavuonna.

Jos tuensaaja hakee tukea keskinäisten rahastojen vain toisena tai kolmantena toimintavuonna, tuen kokonaismäärä saa olla tuensaajan keskinäiseen rahastoon suorittamasta maksuosuudesta enintään 16 prosenttia toisena toimintavuonna tai 8 prosenttia kolmantena toimintavuonna.

4. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa asetuksen (EU) 2021/2115 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan l alakohdassa tarkoitettuja keskinäisiin rahastoihin liittyviä tukitoimia viinialalla, sen on rajoitettava unionin tuki viinialan keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin seuraavasti:

- a) 20 prosenttia tuottajan keskinäiseen rahastoon suorittamasta maksuosuudesta ensimmäisenä vuonna;
- b) 16 prosenttia tuottajan keskinäiseen rahastoon suorittamasta maksuosuudesta toisena vuonna;
- c) 8 prosenttia tuottajan keskinäiseen rahastoon suorittamasta maksuosuudesta kolmantena vuonna.

Tukijakso ei saa olla kolmea vuotta pidempi.

16 artikla

Hedelmätarhojen, oliivitarhojen tai viinitarhojen uudelleenistutukset pakollisen raivauksen jälkeen

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa hedelmä- ja vihannesalalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla, viinialalla tai asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla toteutettavia tukitoimia hedelmätarhojen, oliivitarhojen tai viinitarhojen uudelleenistutusten muodossa terveyteen tai kasvien terveyteen liittyvistä syistä tehdyn pakollisen raivauksen jälkeen tai hedelmä- ja oliivitarhojen osalta ilmastomuutokseen sopeutumiseksi, sen on varmistettava, että tuensaajat noudattavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/2031 ⁽¹¹⁾ kyseisiä tukitoimia toteuttaessaan.

⁽¹⁰⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 821/2014, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 soveltamissäännöistä ohjelman rahoitusosuuksien siirtämisen ja hallinnon yksityiskohtaisten järjestelyjen, rahoitusvälineistä toimitettavien tietojen, toimien tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden teknisten ominaisuuksien sekä datan tallennus- ja säilyttämisjärjestelmän osalta (EUVL L 223, 29.7.2014, s. 7).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

2. Hedelmä- tai oliivitarhojen uudelleenistutuksen menot saavat olla enintään 20 prosenttia kunkin toimintaohjelman tai asiaankuuluvan tukitoimen kokonaismenoista.

17 artikla

Raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa hedelmä- ja vihannesalla, viinialalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla tai asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla toteutettavia tukitoimia raakana korjaamisen muodossa kyseisten alojen osalta ja korjaamatta jättämisen muodossa muiden alojen kuin viinialan osalta, sen on varmistettava, että kyseiset tukitoimet ovat täydentäviä ja poikkeavia suhteessa tavanomaisiin viljelymenetelmiin ja että ne koskevat sataa prosenttia asianomaisen tuotteen odotetusta tuotannosta tietyllä lohkokolla.

Raakana korjaaminen koostuu markkinoille kelpaamattomien tuotteiden, jotka eivät saa olla ennen raakana korjaamista vaurioituneita, korjaamista kokonaan tietyllä alueella. Korjaamatta jättäminen koostuu nykyisen tuotantokyklin lopettamisesta tietyllä alueella silloin, kun tuote on hyvin kehittynyt ja laadultaan aito, virheetön ja myyntikelpoinen.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että raakana korjaamiseen liittyvät tukitoimet on pantava täytäntöön kasvukaudella ennen kuin tuotteet ovat myyntikelpoisia, eikä niitä voi toteuttaa tuotteille, joiden tavanomainen sadonkorjuu on jo alkanut.

3. Jäsenvaltion on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmassaan enimmäisajat, joiden aikana tuotantokaudella sovelletaan raakana korjaamiseen liittyviä tukitoimia kuhunkin kyseisen tukitoimen soveltamisalaan kuuluvaan tuotteeseen, sekä raakana korjaamiseen ja korjaamatta jättämiseen liittyvät tukikelpoisuusedellytykset, mukana lukien tapauksen mukaan lajikkeet ja tuoteluokat.

4. Jäsenvaltio ei saa myöntää taloudellista korvausta korjaamatta jättämiseen liittyvälle tukitoimelle, jos asianomaiselta alueelta on jo saatu kaupallista tuotantoa tavanomaisen tuotantojakson aikana.

5. Raakana korjaamiseen myönnettävä tuki koskee ainoastaan tuotteita, jotka ovat fyysisesti viljelyalueilla ja jotka tosiasiallisesti korjataan raakoina. Muilla aloilla kuin viinialalla jäsenvaltion on vahvistettava hehtaarikohtaista tukea kohden raakana korjaamisesta ja korjaamatta jättämisestä suoritettavan korvauksen määrä, joka muodostuu unionin taloudellisesta tuesta ja tuottajaorganisaatioilta, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiltä, kansainvälisiltä tuottajaorganisaatioilta, kansainvälisiltä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiltä tai tuottajaryhmiltä saaduista maksuosuuksista, niin että tuen taso on enintään 90 prosenttia markkinoiltaapoistojen enimmäistukitasosta, jota sovelletaan saman tuotteen osalta muihin käyttötarkoituksiin kuin ilmaisjakeluun.

6. Jäsenvaltion on säädettävä, että tuensaajan on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille jokaisesta suunnitellusta raakana korjaamisesta tai korjaamatta jättämisestä etukäteen kirjallisesti tai sähköisesti.

7. Jäsenvaltioiden on YMP:n strategiasuunnitelmissaan vahvistettava

- a) yksityiskohtaiset säännökset, jotka koskevat kyseisten tukitoimien täytäntöönpanoa, niiden sisältö ja määrääjat mukaan lukien, maksettavan korvauksen tasoa ja tukitoimien soveltamista, sekä tukitoimien mukaisesti tukikelpoisten tuotteiden luettelo;
- b) säännökset sen varmistamiseksi, ettei tukitoimien täytäntöönpanolla ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön eikä kasvien terveyteen;
- c) kielto myöntää raakana korjaamiseen tukea hedelmä- ja vihannesalalla, jos merkittävä osa tavanomaisesta sadonkorjuusta on jo suoritettu, ja korjaamatta jättämiseen, jos merkittävä osa kaupallisesta tuotannosta on jo saatu.

8. Jäsenvaltion on varmistettava, että
- a) asianomainen ala on pidetty hyvässä kunnossa ja että tuotteet ovat hyvin kehittyneitä, eivät ole vaurioituneita ja ovat yleisesti ottaen laadultaan aitoja, virheettömiä ja myyntikelpoisia;
 - b) korjattuja tuotteita ei ole denaturoitu;
 - c) tukitoimesta ei ole aiheutunut ympäristölle tai kasvien terveydelle kielteisiä vaikutuksia, joista tuottajaorganisaatio on vastuussa;
 - d) minkään viininviljelylohkon aluetta, jolta on poimittu rypäleet raakana, ei oteta huomioon laskettaessa suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien teknisissä eritelmissä vahvistettuja tuotosrajoja;
 - e) Poiketen siitä, mitä 2 ja 4 kohdassa säädetään, silloin kun hedelmiä ja vihanneksia tuottavien kasvien sadonkorjuukausi on pitempi kuin kuukausi, hedelmä- ja vihannesalalla raakana korjaaminen voi tapahtua tavanomaisen sadonkorjuukauden jo alettua ja korjaamatta jättäminen voi tapahtua, vaikka kyseiseltä alalta olisi jo saatu kaupallista tuotantoa tavanomaisen tuotantojakson aikana. Tällöin taloudellista korvausta myönnetään ainoastaan sellaiselle tuotannolle, joka korjataan kuuden viikon kuluttua raakana korjaamisesta ja korjaamatta jättämisestä ja jota ei pidetä kaupan tällaisten toimien seurauksena. Kyseisiä hedelmiä ja vihanneksia tuottavia kasveja ei saa enää käyttää samalla kasvukaudella tuotantotarkoituksiin;
 - f) edellä e alakohdassa tarkoitettua tapausta lukuun ottamatta hedelmä- ja vihannesalalla ei saa soveltaa samaan tuotteeseen samalla alalla samana vuonna sekä raakana korjaamista että korjaamatta jättämistä.

18 artikla

Sato- ja tuotantovakuutus

Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa sato- ja tuotantovakuutukset hedelmä- ja vihannesalan, humala-alan, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen muiden alojen tukitoimina, se voi myöntää toimintarahastosta tukea saavien satovakuutustoimien tukemiseksi kansallista lisärahoitusta. Julkisen tuen kokonaismäärä saa olla enintään 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut menetysten varalta.

Sato- ja tuotantovakuutustoimet eivät voi kattaa vakuutusmaksuja, jotka korvaavat tuottajalle yli 100 prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja saa muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tuki- tai vakuutusjärjestelmistä.

19 artikla

Muuta tarkoitusta kuin ilmaisjakelua varten tehtävät markkinoiltapoistot

Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa muuta tarkoitusta kuin ilmaisjakelua varten tehtävän markkinoiltapoiston muodossa toteutettavia tukitoimia, sen on varmistettava tietyn tuotteen lopullinen poistaminen markkinoilta niin, ettei sitä voida palauttaa markkinoille elintarviketarkoitukseen.

Jäsenvaltio voi sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa muuta tarkoitusta kuin ilmaisjakelua varten tehtävän markkinoiltapoiston muodossa toteutettavia tukitoimia ainoastaan hedelmä- ja vihannesalalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla ja ainoastaan sellaisten herkästi pilaantuvien tuotteiden osalta, joita ei voida varastoida tavanomaisessa kaupallisessa vaiheessa ilman jäähdytystä.

Jäsenvaltio ei voi sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa muuta tarkoitusta kuin ilmaisjakelua varten tehtävän markkinoiltapoiston muodossa toteutettavia tukitoimia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen eläintuotteiden ja sokerialan tuotteiden osalta.

20 artikla

Yhteinen varastointi

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa asetuksen (EU) 2021/2115 47 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja yhteiseen varastointiin liittyviä tukitoimia, sen on säädettävä tuotteen väliaikaisesta poistamisesta markkinoilta tietyn markkinapainejakson aikana ja vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että tuote varastoidaan tuensaajan vastuulla olosuhteissa, joissa tuote säilyttää tavanomaisen kaupallisen arvonsa ja jotka ovat sovellettavien terveyssääntöjen mukaisia. Kun kyseessä ovat tuotteet, joiden säilyvyysaika on tuoreena lyhyt, jäsenvaltion on säädettävä, että tuote on varastoitava jäädytettynä tai jalostettuna. Tuotteet, joiden tavanomainen tuotantoprosessi edellyttää tiettyä kypsymisaikaa tai joiden kypsyminen lisää tuotteen arvoa, voidaan ottaa yhteiseen varastointiin vasta kypsymisjakson päätyttyä.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava jokaiselle YMP:n strategiasuunnitelmaan kyseisen tukitoimen osalta sisällytetyille tuotteille varastoinnin vähimmäiskesto, korvauksen enimmäismäärä tuoteyksikköä ja varastointipäivää kohden sekä asiaankuuluvat varastointiolosuhteet. Enimmäismäärä, joka voidaan rahoittaa toimintarahastosta, ei saa olla suurempi kuin fyysisen varastoinnin – tapauksen mukaan jäädytetyssä tai jalostetussa muodossa – kustannusten ja niiden taloudellisten kustannusten summa, jotka johtuvat tuotteen arvon pysähtymisestä silloiseen markkinahintaan. Kyseiseen enimmäismäärään eivät sisälly mahdolliset jäädyttämis- tai jalostuskustannukset tai tuotteen mahdollinen arvon aleneminen. Jäsenvaltion on vahvistettava myös valvontamenettelyt, paikalla tehtävät tarkastukset mukaan lukien, sen varmistamiseksi, ettei tuotteita vaihdeta ja että varastointiolosuhteita ja varastointiaikaa noudatetaan.

2 jakso

Tukimuodot ja menolajit

21 artikla

Tukimuodot

1. Jäsenvaltion on säädettävä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklassa tarkoitetuilla aloilla tuen maksamisesta tuensaajalle YMP:n strategiasuunnitelmassa täsmennetyn tukitoimen toteuttamisesta tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten perusteella, joiden tueksi tuensaajien on toimitettava todisteita, esimerkiksi laskuja.

Jäsenvaltio voi kuitenkin valita maksamisen kiinteiden vakiomäärien, yksikkökustannustaulukoiden tai kertasummien perusteella. Kun jäsenvaltio vahvistaa kyseiset kiinteät määrät, taulukot ja kertasumat, sen on otettava huomioon alueelliset tai paikalliset erityispiirteet ja perustettava laskelmansa asiakirjatodisteisiin, jotka osoittavat, että laskelma on tehty asianomaisen tukitoimen kattamien toimintojen tai toimien markkinahintojen perusteella.

2. Jäsenvaltion on hedelmä- ja vihannesalalla noudatettava liitteissä V ja VII esitettyjä menojen ja kauppakunnostuskustannusten enimmäismääriä, jotka voidaan maksaa jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassa täsmennettyjen tukitoimien osalta.

3. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa tuen maksamisen kiinteiden vakiomäärien, yksikkökustannustaulukoiden tai kertasummien muodossa, niitä on tarkistettava säännöllisesti indeksikorjauksen tai talouden muutoksen huomioon ottamiseksi.

4. Kun jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) 2021/2115 44 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla vahvistettuja oikeudenmukaisia, tasapuolisia ja todennettavia laskentamenetelmiä, sen on säilytettävä kaikki asiakirjatodisteet, jotka koskevat kiinteiden vakiomäärien, yksikkökustannustaulukoiden tai kertasummien vahvistamista ja tarkistamista, kuten tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetaan.

5. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa viinialalla viinitarhojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyviä tukitoimia sekä aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviä investointeja, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) jos jäsenvaltio päättää laskea tuen määrän pinta-alamittayksikköön perustuvien yksikkökustannusten vakiotaulukoiden perusteella, määrän on vastattava tämän asetuksen 42 artiklan mukaisesti mitattua tosiasiallista pinta-alaa;
 - b) jos jäsenvaltio päättää laskea tuen määrän muuhun mittayksikköön tai tuensaajien toimittamista asiakirjatodisteista johtuviin tosiasiallisiin kustannuksiin perustuvien yksikkökustannusten vakiotaulukoiden perusteella, sen on vahvistettava säännöt, jotka koskevat asianmukaisia valvontamenetelmiä toimen toteuttamisen tosiasiallisen laajuuden vahvistamiseksi.
6. Tätä artiklaa ei sovelleta unionin taloudelliseen tukeen, jota myönnetään asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan II osan D jaksossa säädettyjen rajoitusten mukaisesti suoritettavaan viininvalmistuksen sivutuotteiden tislaukseen.

22 artikla

Menolajit

1. Asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston III luvussa tarkoitettuihin tukitoimityyppeihin liittyvillä menolajeilla ei saa korvata tuensaajalle aiheutuneiden tukikelpoisten menojen arvolisäveroa, paitsi jos sitä ei kansallisen alv-lainsäädännön mukaan palauteta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin menolajeihin ei voi kuulua liitteessä II lueteltuja menolajeja.
3. Kun jäsenvaltio määrittelee asianomaisia tukitoimia, sen on katsottava liitteessä III luetellut menolajit tukikelpoisiksi, ja ne voivat kuulua tällaisten toimintaohjelmien soveltamisalaan tai siten kuin jäsenvaltio on täsmentänyt asiaankuuluvissa tukitoimissa. Jäsenvaltio voi katsoa YMP:n strategiasuunnitelmassaan tukikelpoisiksi muita sellaisia menolajeja, joita ei ole lueteltu liitteessä II.
4. Jäsenvaltion on vahvistettava YMP:n strategiasuunnitelmassaan edellytykset, joilla 11 ja 12 artiklassa tarkoitettuihin tukitoimiin liittyvät menot voidaan lukea 15 ja 2 prosentin osuuksiin asetuksen (EU) 2021/2115 50 artiklan 7 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen toimintaohjelmien menoista ja 5 prosentin osuuteen mainitun asetuksen 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tukitoimien menoista. Tällaisilla edellytyksillä on varmistettava, että asianomaisilla tukitoimilla tosiasiallisesti pyritään mainitun asetuksen 46 ja 57 artiklassa säädettyihin tavoitteisiin hedelmä- ja vihannestalalla sekä viinialalla.

23 artikla

Hallinto- ja henkilöstökustannukset

1. Tuensaajan, 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen tai, jäsenvaltion suostumuksella, tuottajaorganisaation jäsenenä olevan osuuskunnan henkilöstökustannuksia pidetään tukikelpoisina, jos ne liittyvät tietyn tuetun tukitoimen laatimiseen, toteutukseen tai seurantaan.

Tällaisiin henkilökustannuksiin kuuluvat muun muassa tuensaajan palkkaaman henkilöstön kustannukset sekä pysyvän henkilöstön tukitoimen toteuttamiseen käyttämien työtuntien osuutta vastaavat kustannukset.

Jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaaja toimittaa asiakirjatodisteet, joissa esitetään yksityiskohtaiset tiedot tietyn tukitoimen osalta tosiasiallisesti toteutetusta työstä, ja että vastaavien henkilökustannusten arvo voidaan arvioida ja varmentaa riippumattomalla tavalla. Tiettyyn tukitoimeen liittyvien henkilökustannusten arvo ei saa ylittää samantyyppisistä palveluista kyseisillä markkinoilla yleisesti hyväksyttyjä kustannuksia.

Tuensaajan pysyvän henkilöstön toteuttamaan tukitoimeen liittyvien henkilöstökustannusten määrittämiseksi sovellettava tuntitaksa voidaan laskea jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat, operaation toteuttamisessa työskennelleiden työntekijöiden vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla tai määräsuhteessa, kun kyseessä ovat osa-aikatyöntekijät.

Kun kyseessä ovat asetuksen (EU) 2021/2115 47 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetut menekinedistämiseen, tiedotukseen ja kaupan pitämiseen ja 2 kohdan l alakohdassa tarkoitettuihin tiedotustoimiin liittyvät tukitoimet sekä mainitun asetuksen 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h, i ja k alakohdassa tarkoitetut kansainvälisten toimialakohtaisten organisaatioiden kolmansissa maissa toteuttamat menekinedistämisen- ja viestintätoimet, tuensaajien hallinto- ja henkilöstökustannukset eivät saa ylittää 50:tä prosenttia tukitoimen kokonaiskustannuksista.

2. Tuensaajan, 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen tai, jäsenvaltion suostumuksella, tuottajaorganisaation jäsenenä olevan osuuskunnan hallintokustannuksia pidetään tukikelpoisina, jos ne liittyvät tietyn tuetun tukitoimen laatimiseen, toteutukseen tai seurantaan.

Hallinnollisia kustannuksia pidetään tukikelpoisina, jos ne eivät ylitä neljää prosenttia tukitoimen toteutuksen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.

Ulkoisen tilintarkastuksen kustannuksia pidetään tukikelpoisina, jos sen suorittaa riippumaton ja pätevä ulkopuolinen laitos.

3. Jäsenvaltio voi sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa hedelmä- ja vihannesalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla tai asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla henkilö- ja hallintokustannuksille, jotka liittyvät toimintarahaston hallinnointiin tai toimintaohjelman laatimiseen, toteuttamiseen ja seurantaan, kiinteän vakiomäärän, joka on enintään 2 prosenttia hyväksytystä toimintarahastosta ja joka muodostuu sekä unionin taloudellisesta tuesta että tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän maksuusuudesta.

II LUKU

Erityissäännöt, joita sovelletaan hedelmä- ja vihannesalalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla

1 jakso

Soveltamisalaan kuuluvat tuotteet ja kuljetuskustannukset

24 artikla

Soveltamisalaan kuuluvat tuotteet

Tukitoimityypin soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan ne tuotteet, joiden osalta tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä on hyväksytty, edellyttäen että toimintaohjelmaan kuuluvien tuotteiden arvo on yli 50 prosenttia kaikkien asianomaisen organisaation kyseisen toimintaohjelman soveltamisalaan kuuluvien kaupan pitämien tuotteiden arvosta. Lisäksi asianomaisten tuotteiden on tultava kyseisen tuottajaorganisaation jäseniltä tai toisen tuottajaorganisaation taikka tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tuottajajäseniltä.

25 artikla

Kuljetuskustannukset ja kauppakunnostusvaatimus ilmaisjakelun yhteydessä

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa tukitoimia asetuksen (EU) 2021/2115 47 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ilmaisjakelua tai muita käyttötarkoituksia varten tehtävän markkinoiltaapoiston muodossa, sen on vahvistettava kustannukset, jotka liittyvät kaikkien toimintaohjelmien mukaisesti markkinoilta poistettujen tuotteiden kuljetuksiin ilmaisjakelua varten, niiden yksikkökustannusten perusteella, jotka vahvistetaan markkinoiltaapoistopaikan ja sen paikan, jonne tuotteet toimitetaan ilmaisjakelua varten, välisen etäisyyden mukaan. Ainoastaan enintään 750 kilometrin kuljetukseen liittyvät kustannukset voidaan korvata.

2. Kuljetuskustannukset maksetaan osapuolelle, jolle kulut kyseisestä kuljetuksesta ovat tosiasiallisesti aiheutuneet. Niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, joista käyvät ilmi erityisesti
- a) tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän nimi;
 - b) kyseisten tuotteiden määrä;
 - c) asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vastaanottajan suorittama haltuunotto ja käytetty kuljetusväline;
 - d) markkinoilta poistopaikan ja toimituspaikan välinen etäisyys.
3. Toimintaohjelmissa ilmaisjakelua varten markkinoilta poistettujen tuotteiden kauppakunnostukseen sovelletaan seuraavaa:
- a) ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksissa on oltava 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu unionin tunnus sekä yksi tai useampi liitteessä IV esitetyistä maininnoista; niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, joista käyvät ilmi erityisesti
 - i) tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation tai kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän nimi;
 - ii) kyseisten tuotteiden määrä;
 - b) asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vastaanottajan suorittama haltuunotto ja maininta tarjontamuodosta.

2 jakso

Markkinoilta poistoon myönnettävän unionin taloudellisen tuen enimmäismäärä

26 artikla

Tuki

1. Kun kyseessä on asetuksen (EU) 2021/2115 47 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettu liitteessä V lueteltujen tuotteiden ilmaisjakelua tai muita käyttötarkoituksia varten tehtävään markkinoilta poistoon liittyvä tukitoimi, ilmaisjakelua varten markkinoilta poistettujen tuotteiden kuljetuskustannusten ja tämän asetuksen 33 artiklassa tarkoitettujen kauppakunnostuskustannusten summa, joka lisätään markkinoilta poistotuen määrään, ei saa ylittää asianomaisen tuotteen keskimääräistä tuottajaorganisaatiosta-markkinahintaa edeltävinä kolmena vuotena, mukaan lukien tapauksen mukaan jalostuksen jälkeen.
2. Asetuksen (EU) 2021/2115 47 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettu ilmaisjakelua tai muita käyttötarkoituksia varten tehtävään markkinoilta poistoon liittyvän tukitoimityypin, jota sovelletaan muihin tuotteisiin kuin tämän asetuksen liitteessä V lueteltuihin tuotteisiin, jäsenvaltion on vahvistettava tuen enimmäismäärät, jotka muodostuvat unionin taloudellisesta tuesta, tapauksen mukaan kansallisesta maksuusuudesta sekä tuottajaorganisaatioilta, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiltä, kansainvälisiltä tuottajaorganisaatioilta, kansainvälisiltä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiltä tai tuottajaryhmiltä saaduista maksuusuuksista, tasolle, joka ei ylitä ilmaisjakelun osalta 40:tä prosenttia edellisten viiden vuoden keskimääräisestä tuottajaorganisaatiosta-markkinahinnasta ja muiden käyttötarkoitusten kuin ilmaisjakelun osalta 30:tä prosenttia edellisten viiden vuoden keskimääräisestä tuottajaorganisaatiosta-markkinahinnasta.
3. Jos tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä on saanut markkinoilta poistetuille tuotteille korvausta kolmannelta osapuolelta, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta tuesta vähennetään määrä, joka vastaa saatua korvausta. Jotta asianomaiset tuotteet olisivat tukikelpoisia, ne eivät saa palata kaupallisille markkinoille.

4. Muuta käyttötarkoitusta kuin ilmaisjakelua varten tehtyjen markkinoiltoapointojen osuuden on minkä tahansa tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän minkä tahansa tuotteen osalta tietynä vuonna oltava seuraavanlainen:

- a) se ei saa ylittää kymmentä prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän edeltävien kolmen vuoden aikana kaupan pitämisen tuotannon keskimääräisestä määrästä;
- b) hedelmien ja vihannesten osalta kolmen peräkkäisen vuoden prosentiosuuksien summa saa olla yhteensä enintään 15 prosenttia, kun lisätään a alakohdan mukaisesti kuluvalle vuodelle laskettu osuus ja edeltävien kahden vuoden markkinoiltoapointi-osuudet, jotka on laskettu asianomaisen tuottajaorganisaation niiden kahden edellisvuoden aikana kaupan pitämisen tuotannon määrän perusteella.

Jos kaupan pidetyn tuotannon määrää koskevia tietoja ei ole saatavilla joltakin tai miltoin edeltävältä vuodelta, käytetään sitä kaupan pidetyn tuotannon määrää, jonka osalta tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä on hyväksytty.

Kyseisessä markkinoiltoapointi-osuudessa ei kuitenkaan oteta huomioon määriä, jotka poistetaan markkinoilta jollakin asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla tai muuhun vastaavaan jäsenvaltion hyväksymään, tämän asetuksen 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun käyttötarkoitukseen.

5. Liitteessä V lueteltujen tuotteiden osalta unionin taloudellisesta tuesta ja tuottajaorganisaation maksuosuudesta muodostuva tuki markkinoiltoapointeille voi olla enintään kyseisessä liitteessä vahvistettujen määrien suuruinen.

Unionin taloudellinen tuki hedelmille ja vihanneksille, jotka poistetaan markkinoilta ilmaisjakeluna asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille hyväntekeväisyysorganisaatioille ja -säätiöille sekä laitoksille, kattaa ainoastaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti poistettuihin tuotteisiin liittyvät maksut, jolloin kauppakunnostuskustannukset ovat tämän asetuksen 33 artiklassa tarkoitettuja kustannuksia.

27 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoitukset

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa tukitoimia hedelmä- ja vihannesalalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla ilmaisjakelua tai muita käyttötarkoituksia varten tehtävän markkinoiltoapointin muodossa, sen on määriteltävä markkinoilta poistettujen tuotteiden sallitut käyttötarkoitukset ja varmistettava, että markkinoiltoapointeilla tai tuotteiden käyttötarkoituksella ei ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön eikä kasvien terveyteen.

2. Jäsenvaltio voi asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetun hyväntekeväisyysorganisaation tai -säätiön tai laitoksen pyynnöstä sallia, että tämä pyytää markkinoilta poistettujen tuotteiden lopullisilta vastaanottajilta korvauksen.

Kun asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hyväntekeväisyysorganisaatio tai -säätiö tai laitos on saanut luvan, sen on kirjaa kyseisestä toimesta.

Jäsenvaltio voi sallia, että ilmaisjakelun edunsaajat suorittavat maksun tuotteiden jalostajalle luontoissuorituksena, jos tällaisella maksulla korvataan vain jalostuskustannukset ja jos jäsenvaltio, jossa maksu suoritetaan, on vahvistanut säännöt sen varmistamiseksi, että jalostetut tuotteet on tarkoitettu toisessa alakohdassa tarkoitettujen lopullisten vastaanottajien kulutukseen.

Jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tuottajaorganisaatioiden ja asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hyväntekeväisyysorganisaatioiden tai -säätiöiden tai laitosten välistä yhteydenpitoa ja yhteistyötä.

3. Markkinoilta poistettuja tuotteita voidaan toimittaa teollisuudelle, joka jalostaa niistä muita tuotteita kuin elintarvikkeita. Jäsenvaltion on annettava yksityiskohtaiset säännökset varmistaakseen, ettei kilpailu vääristy asianomaisilla tuotannonaloilla unionissa tai tuontituotteiden osalta ja etteivät markkinoilta poistetut tuotteet palaa kaupallisille elintarvikemarkkinoille. Tislaamalla tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin.

28 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevat edellytykset

1. Asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan a, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla markkinoilta ilmaisjakelua varten poistettujen tuotteiden vastaanottajien on sitouduttava

- a) noudattamaan asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjä kaupan pitämisen vaatimuksia koskevia sääntöjä;
- b) pitämään asianomaisista toimista erillistä varastokirjanpitoa;
- c) suostumaan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisiin tarkastuksiin;
- d) toimittamaan todisteet asianomaisten tuotteiden lopullisesta käyttötarkoituksesta haltuunottoilmoituksen tai vastaavan asiakirjan muodossa; kyseisessä asiakirjassa on todistettava, että kolmas osapuoli on ottanut markkinoilta poistetut tuotteet haltuunsa ilmaisjakelua varten.

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, ettei vastaanottajan tarvitse pitää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kirjanpitoa, jos se ottaa vastaan määriä, jotka jäävät alle jäsenvaltioiden riskianalyysin avulla määrittämän enimmäismäärän.

2. Osapuolen, joka ottaa vastaan markkinoilta poistettuja tuotteita muita käyttötarkoituksia kuin ilmaisjakelua varten, on sitouduttava

- a) noudattamaan asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjä kaupan pitämisen vaatimuksia koskevia sääntöjä;
- b) pitämään asianomaisista toimista yksityiskohtaista varasto- ja liikekirjanpitoa, jos jäsenvaltio katsoo sen tarpeelliseksi siitä huolimatta, että tuote on denaturoitu ennen toimitusta;
- c) suostumaan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisiin tarkastuksiin;
- d) olemaan hakematta lisätukea asianomaisista tuotteista tuotetulle alkoholille, jos markkinoilta poistetut tuotteet on tarkoitettu tislattavaksi.

29 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden kaupan pitämisen vaatimukset

1. Asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan a, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla muuta tarkoitusta kuin ilmaisjakelua varten markkinoilta poistetun tuotteen on täytettävä täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettujen kyseisen tuotteen kaupan pitämisen vaatimukset ja säännöt tuotteiden tarjontamuotoa ja merkitsemistä koskevia sääntöjä lukuun ottamatta.

Jos hedelmät ja vihannekset poistetaan markkinoilta irtotavarana, on täytettävä II luokalle komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 ⁽¹²⁾ asetetut vähimmäisvaatimukset.

Asianomaisissa vaatimuksissa määriteltyjen hedelmä- ja vihannesalan minituotteiden on kuitenkin oltava sovellettavien kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia, tuotteen tarjontamuotoa ja merkitsemistä koskevat säännökset mukaan luettuina.

⁽¹²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2011, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta (EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1).

2. Jos jollekin hedelmälle tai vihannekselle ei ole vahvistettu kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, sen on täytettävä liitteessä VI esitetyt vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltio voi vahvistaa näitä vähimmäisvaatimuksia täydentäviä sääntöjä.

3 jakso

Unionin taloudellisen tuen laskentaperusta

30 artikla

Hiljattain hyväksytyjen organisaatioiden tai ryhmien kaupan pidetyn tuotannon arvo

Jos tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän kaupan pitämisen tuotannon arvoa koskevia aiempia tietoja asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan a, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla ei ole saatavilla edeltäviltä vuosilta, jäsenvaltion on kolmen vuoden ajan hyväksymisestä hyväksyttävä tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation tai kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän ilmoittama 12 peräkkäisen kuukauden kaupan pidetyn tai pidettävän tuotannon arvo, jonka osalta asianomainen tuottajaorganisaatio tai tuottajaryhmä voi osoittaa sillä olevan todellinen kapasiteetti pitää se kaupan tuottajäsentensä puolesta.

Jos tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio tai kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä on ilmoittanut kaupan pidetyn tuotannon arvon hyväksyntää varten, jäsenvaltion on hyväksyttävä ainoastaan kyseinen arvo.

31 artikla

Kaupan pidetyn tuotannon arvon laskentaperusta

1. Tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaation tai tuottajaryhmän kaupan pidetty arvo asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan a, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla on laskettava tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaation tai tuottajaryhmän tai sen tuottajäsenten tuotannon perusteella, jonka kyseinen organisaatio tai ryhmä on saattanut markkinoille, ja arvo sisältää vain ainoastaan niiden tuotteiden tuotannon, joiden osalta tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatio tai tuottajaryhmä on hyväksytty. Kaupan pidetyn tuotannon arvo voi sisältää tuotteet, joilta ei vaadita kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuutta silloin kun kyseisiä vaatimuksia ei sovelleta.

Tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän ja sen jäsentuottajaorganisaatioiden kaupan pitämisen tuotannon perusteella, ja arvo sisältää ainoastaan niiden tuotteiden tuotannon, joiden osalta tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä on hyväksytty. Jos toimintaohjelmat hyväksytään erikseen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän ja jäsentuottajaorganisaatioiden osalta, jäsenten toimintaohjelmiin luettavaa kaupan pidetyn tuotannon arvoa ei oteta huomioon laskettaessa yhteenliittymän kaupan pidetyn tuotannon arvoa.

Lisäksi asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan e ja f alakohdassa luetelluilla aloilla kaupan pidetyn tuotannon arvoon voi sisältyä myös tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän jäsentensä puolesta neuvottelemien sopimusten soveltamisalaan kuuluvan tuotannon arvo.

2. Kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan tuotetuotevaiheessa tai ensimmäisessä jalostusvaiheessa, jossa tuote tavanomaisesti pidetään kaupan, irtotavarana silloin kun tuotteita on sallittua pitää kaupan irtotavarana, eivätkä siihen sisälly jalostuskustannuksen tai kauppakunnostuksen jatkotoimet eikä lopullisten jalostettujen tuotteiden arvo. Jäsenvaltion on esitettävä YMP:n strategiasuunnitelmassaan, miten kaupan pidetyn tuotannon arvo kullakin alalla lasketaan.

Jalostettaviksi tarkoitettujen sellaisten hedelmien ja vihannesten kaupan pidetyn tuotannon arvo, jotka joko tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai niiden tuottajajäsenet taikka tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen täyttävät tytäryritykset ovat itse tai ulkoistamalla muuntaneet joksikin asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä I olevassa X osassa luetelluksi hedelmä- ja vihannesjalosteeksi, lasketaan soveltamalla kyseisten jalostettujen tuotteiden laskutusarvoon prosenttiosuutena ilmaistua kiinteää määrää. Kiinteä määrä on

- a) 53 prosenttia hedelmämehejen osalta;
- b) 73 prosenttia mehutiivisteen osalta;
- c) 77 prosenttia tomaattitiivisteen osalta;
- d) 62 prosenttia jäädytettyjen hedelmien ja vihannesten osalta;
- e) 48 prosenttia hedelmä- ja vihannessäilykkeiden osalta;
- f) 70 prosenttia säilöttyjen *Agaricus bisporus* -herkkusienien ja muiden suolaveteen säilöttyjen viljeltyjen sienien osalta;
- g) 81 prosenttia väliaikaisesti suolaveteen säilöttyjen hedelmien osalta;
- h) 81 prosenttia kuivattujen hedelmien osalta;
- i) 27 prosenttia muiden hedelmä- ja vihannesjalosteiden kuin a–h alakohdassa tarkoitettujen osalta;
- j) 12 prosenttia jalostettujen mausteyrttien osalta;
- k) 41 prosenttia paprikajauheen osalta.

3. Jäsenvaltio voi sallia, että tuensaaja sisällyttää kaupan pidetyn tuotannon arvoon sivutuotteiden arvon.

4. Kaupan pidetyn tuotannon arvoon sisältyy ilmaisjakelua varten toteutettujen markkinoiltapoistojen arvo. Ilmaisjakelua varten tehtävien markkinoiltapoistojen arvo lasketaan tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän asianomaisella ajanjaksolla kaupan pitämien kyseisten tuotteiden keskihinnan perusteella.

5. Kaupan pidetyn tuotannon arvoon luetaan ainoastaan se tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän tai sen jäsenen tuotanto, jonka asianomainen tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä pitää kaupan.

Tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän tuottajajäsenen tuotanto, jonka pitää kaupan tuottajajäsenen oman organisaation nimeämä toinen tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä, luetaan kyseisen tuotannon kaupan pitäneen organisaation, yhteenliittymän tai ryhmän kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Kaksinkertainen lukeminen on kielletty.

6. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 7 kohtaa, tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän kaupan pidetty tuotanto on laskutettava tuottajaorganisaatiosta-, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymästä-, kansainvälisestä tuottajaorganisaatiosta-, kansainvälisestä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymästä- tai tuottajaryhmästä-vaiheessa myyntivalmiina, pois lukien

- a) arvonlisävero;
- b) tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän sisäiset kuljetuskustannukset.

7. Kaupan pidetyn tuotannon arvo voidaan kuitenkin laskea myös tytäryrityksestä-vaiheessa 6 kohdassa vahvistetuin perustein edellyttäen, että vähintään 90 prosenttia tytäryrityksen osakkuuksista tai pääomasta on

- a) yhden tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän omistuksessa; tai
- b) tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän tuottajajäsenten omistuksessa, jos tämä edistää asetuksen (EU) N:o 1308/2013 152 artiklan 1 kohdan c alakohdassa lueteltujen tavoitteiden saavuttamista ja jos jäsenvaltio tämän sallii.

8. Ulkoistamisen tapauksessa kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan tuottajaorganisaatiosta-, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymästä-, kansainvälisestä tuottajaorganisaatiosta-, kansainvälisestä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymästä- tai tuottajaryhmästä-vaiheessa, ja siihen on sisällytettävä sen toiminnan taloudellinen lisäarvo, jonka tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä on ulkoistanut jäsenilleen, kolmansille osapuolille tai muulle kuin 7 kohdassa tarkoitettulle tytäryritykselle.

9. Jos tuotanto vähenee luonnonkatastrofin, sääolojen, kasvi- tai eläintautien tai tuholaisten vuoksi, mahdolliset vakuutuskorvaukset, jotka saadaan näistä syistä 18 artiklassa tarkoitettujen sato- tai tuotantovakuutustoimien tai tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän tai sen tuottajajäsenten hallinnoimien vastaavien toimien yhteydessä, voidaan sisällyttää sen 12 kuukauden viitekauden, jonka aikana vakuutuskorvaus on tosiasiallisesti maksettu, kaupan pidetyn tuotannon arvoon.

32 artikla

Viitekausi ja unionin taloudellisen tuen enimmäismäärä

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kullekin tuottajaorganisaatiolle, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymälle, kansainväliselle tuottajaorganisaatiolle, kansainväliselle tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymälle tai tuottajaryhmälle 12 kuukauden viitekausi, joka alkaa aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sitä vuotta, jolle tukea haetaan, edeltäneenä kolmantena vuonna ja päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta sitä vuotta, jolle tukea haetaan, edeltäneenä vuonna.

Kyseinen 12 kuukauden viitekausi on asianomaisen tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän tilikausi.

Viitekauden vahvistamismenetelmä ei voi vaihdella ohjelman aikana asianmukaisesti perusteltuja tilanteita lukuun ottamatta.

2. Jäsenvaltion on päätettävä, lasketaanko toimintarahastolle myönnettävän unionin taloudellisen tuen enimmäismäärä vuosittain

- a) niiden tuottajien, jotka ovat tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän jäseniä 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jolle tukea haetaan, viitekaudella kaupan pitämän tuotannon arvon perusteella; vai
- b) tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän asianomaisella viitekaudella kaupan pitämän tuotannon tosiasiallisen arvon perusteella. Tällöin kyseistä sääntöä on sovellettava kyseisessä jäsenvaltiossa kaikkiin tuensajiin, jotka eivät ole ylikansallisia.

3. Jos jonkin tuotteen tietyn vuoden kaupan pidetyn tuotannon arvo on laskenut vähintään 35 prosenttia suhteessa edellisten kolmen 12 kuukauden viitekauden keskiarvoon, sovelletaan seuraavaa:

- a) jos lasku johtui tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän vastuuseen tai valvontaan kuulumattomista syistä, kyseisen tuotteen kaupan pidetyn tuotannon arvon katsotaan olevan 65 prosenttia edellisten kolmen 12 kuukauden viitekauden keskiarvosta;
- b) jos lasku johtui tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän vastuuseen tai valvontaan kuulumattomista luonnonkatastrofista, sääoloista, kasvitautista tai tuholaisista, kyseisen tuotteen kaupan pidetyn tuotannon arvon katsotaan olevan 85 prosenttia edellisten kolmen 12 kuukauden viitekauden keskiarvosta.

Tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän, kansainvälisen tuottajaorganisaation, kansainvälisen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai tuottajaryhmän on molemmissa tapauksissa todistettava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, että kyseiset syyt eivät kuuluneet sen vastuuseen tai valvontaan.

Kun tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, kansainvälinen tuottajaorganisaatio, kansainvälinen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä tai tuottajaryhmä todistaa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, että kyseiset syyt eivät kuuluneet sen vastuuseen tai valvontaan ja että se on toteuttanut kaikki tarvittavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet, kyseisen tuotteen kaupan pidetyn tuotannon arvon katsotaan olevan 100 prosenttia edellisten kolmen 12 kuukauden viitekauden keskiarvosta.

III LUKU

Hedelmä- ja vihannesala

33 artikla

Kauppakunnostuskustannukset ilmaisjakelun yhteydessä

Liitteessä VII esitetään toimintaohjelmissa ilmaisjakelua varten markkinoilta poistettujen hedelmien ja vihannesten kauppakunnostuskustannuksiin liittyvien menojen maksaminen tuottajaorganisaatioille, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymille, kansainvälisille tuottajaorganisaatioille tai kansainvälisille tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymille.

34 artikla

Tuottajien järjestäytymisasteen laskenta kansallista taloudellista tukea varten

1. Kun määritellään asetuksen (EU) 2021/2115 53 artiklan mukaisesti kansallisen taloudellisen tuen tasoa hedelmä- ja vihannesalalla, jäsenvaltion tietyn alueen järjestäytymisaste lasketaan asianomaisella alueella tuotettujen, asianomaisten organisaatioiden kaupan pitämien hedelmien ja vihannesten arvon perusteella, ja siihen luetaan ainoastaan ne tuotteet, joiden osalta kyseiset organisaatiot on hyväksytty. Tämän asetuksen 31 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa huomioon otetaan ainoastaan 3 kohdassa tarkoitetun alueen hedelmä- ja vihannestuotanto.

3. Jäsenvaltion on määriteltävä alueeksi sellainen selvästi erottuva osa kansallista aluettaan, josta on käytettävissä tiedot järjestäytymisasteen laskemiseksi 1 kohdan mukaisesti, objektiivisin ja syrjimättömin perustein, joita ovat esimerkiksi viljelyominaisuudet ja taloudelliset ominaispiirteet sekä maatalouden tai hedelmä- ja vihannestuotannon harjoittamisen alueelliset mahdollisuudet tai institutionaalinen tai hallinnollinen rakenne.

Jäsenvaltion määrittelemää alueluetteloa ei saa muuttaa ainakaan viiteen vuoteen, ellei muutos ole objektiivisesti perusteltu erityisesti syistä, joilla ei ole yhteyttä tuottajien järjestäytymisasteen laskentaan kyseisellä alueella tai kyseisillä alueilla.

4. Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi vuosittain viimeistään 31 päivänä tammikuuta asetuksen (EU) 2021/2115 53 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut perusteet täyttävien alueiden luettelo ja kyseisillä alueilla tuottajaorganisaatioille myönnettävän kansallisen taloudellisen tuen määrä.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikista alueluettelon muutoksista.

5. Tuottajaorganisaation, joka aikoo hakea kansallista taloudellista tukea, on tarvittaessa muutettava toimintaohjelmaansa.

35 artikla

Ilmaisjakelua varten toteutettujen markkinoiltojen kolmen vuoden keskiarvo

1. Asetuksen (EU) 2021/2115 52 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettu markkinoilta poistettu viiden prosentin enimmäismäärä lasketaan niiden tuotteiden kokonaismäärien keskiarvon perusteella, joiden osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty ja jotka on pidetty kaupan tuottajaorganisaation välityksellä edeltävien kolmen vuoden aikana.

2. Hiljattain hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden osalta hyväksymistä edeltävien markkinointivuosien tiedot ovat

- a) tuottajaryhmän vastaavat tiedot, jos tuottajaorganisaatio oli aikaisemmin tuottajaryhmä; tai
- b) hyväksymishakemukseen sovellettava määrä.

IV LUKU

Mehiläishoitoala

36 artikla

Mehiläispesän määritelmä

Tässä luvussa 'mehiläispesällä' tarkoitetaan sellaisen mehiläisyhdyskunnan sisältävää yksikköä, jota käytetään hunajan, muiden mehiläistuotteiden tai mehiläisten jalostusmateriaalin tuotantoon, sekä kaikkia yhdyskunnan selviytymisen kannalta olennaisia elementtejä.

37 artikla

Mehiläispesien lukumäärän laskentamenetelmä

Jäsenvaltion alueella 1 päivän syyskuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana talvehtimaan valmiiden mehiläispesien lukumäärä on laskettava vuosittain käyttäen jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassa kuvattua luotettavaa menetelmää.

38 artikla

Mehiläispesien lukumäärä

Asetuksen (EU) 2021/2115 55 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu, tämän asetuksen 37 artiklan mukaisesti laskettua mehiläispesien lukumäärää koskeva vuotuinen ilmoitus on tehtävä vuosittain viimeistään 15 päivänä kesäkuuta vuodesta 2023 alkaen.

39 artikla

Unionin vähimmäisrahoitusosuus

Unionin vähimmäisrahoitusosuus asetuksen (EU) 2021/2115 55 artiklassa tarkoitettujen mehiläishoitoalan tukitoimityyppien toteuttamiseen liittyviin menoihin, jotka jäsenvaltio täsmentää YMP:n strategiasuunnitelmassaan, on 30 prosenttia.

V LUKU

Viiniala

40 artikla

Tuensaajat

1. Jäsenvaltion on vahvistettava, mihin toimijoihin voidaan soveltaa sen YMP:n strategiasuunnitelmassa täsmennettyjä viinialan tukitoimia. Kyseisiin toimijoihin on luettava mukaan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut tuensaajat sekä ammattialajärjestöt, viinintuottajajärjestöt, viinintuottajajärjestöjen liitot, kahden tai useamman tuottajan muodostamat väliaikaiset tai pysyvät yhteenliittymät ja toimialakohtaiset organisaatiot.
2. Jäsenvaltion on säädettävä, että asetuksen (EU) 2021/2115 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettuja tukitoimityyppejä "viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen", "raakana korjaaminen" ja "satovakuutus" sovellettaessa tuensaajia ovat ainoastaan viininviljelijät.
3. Julkisoikeudellinen laitos ei voi saada viinialan tukitoimityyppien mukaista tukea. Jäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että julkisoikeudellinen laitos voi saada tukea
 - a) asetuksen (EU) 2021/2115 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan i ja j alakohdassa tarkoitettuihin toimialakohtaisten organisaatioiden toteuttamiin toimiin;
 - b) asetuksen (EU) 2021/2115 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitettuun tiedotukseen ja k alakohdassa tarkoitettuun kolmansissa maissa toteutettavaan menekinedistämiseen ja viestintään, jollei julkisoikeudellinen laitos ei ole kyseisten tukitoimien osalta myönnettävän tuen ainoa saaja.
4. Yksityiset yritykset voivat olla tuensaajia kun kyseessä on asetuksen (EU) 2021/2115 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohdassa tarkoitettu kolmansissa maissa toteutettava menekinedistäminen ja viestintä.
5. Tuottajille, jotka viljelevät laittomia istutuksia tai asetuksen (EU) N:o 1308/2013 71 artiklassa tarkoitettuja aloja, joille on ilman lupaa istutettu viiniköynnöksiä, ei saa myöntää tukea.

41 artikla

Viinitarhojen uudelleenistutus terveyteen tai kasvinterveyteen liittyvistä syistä

Vuotuiset menot, jotka jäsenvaltio maksaa YMP:n strategiasuunnitelmassaan täsmennettyjen tukitoimien tukemiseksi ja jotka liittyvät viinitarhojen uudelleenistutukseen pakollisen raivauksen jälkeen, eivät saa ylittää 15:tä prosenttia asetuksen (EU) 2021/2115 58 artiklan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisista viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvistä vuotuisista kokonaismenoista, jotka asianomainen jäsenvaltio toteuttaa kyseisenä varainhoitovuonna.

Raivauskustannukset ja tulonmenetyksistä maksettavat korvaukset eivät ole tukikelpoisia menoja kyseisessä tukitoimityypissä.

42 artikla

Viiniköynnöstä kasvava ala

1. Asetuksen (EU) 2021/2115 58 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdan soveltamiseksi viiniköynnöstä kasvava ala määrittyy viiniköynnösten ulkokehän perusteella, johon on lisätty puskurivyöhyke, jonka leveys on puolet rivien välisestä etäisyydestä.

2. Jos jäsenvaltio päättää tarkastaa viinitarhojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen ja raakana korjaamiseen liittyvien toimien tukikelpoiset kustannukset yksinomaan muuhun mittayksikköön kuin pinta-alaan perustuvien yksikkökustannusten vakiotaulukoiden perusteella tai tuensaajien toimittamien asiakirjatodisteiden perusteella, jäsenvaltio voi päättää jättää 1 kohdassa tarkoitetun viiniköynnöstä kasvavan alan mittaamatta.

VI LUKU

Humala-ala

43 artikla

Unionin taloudellinen tuki

Asetuksen (EU) 2021/2115 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuottajaorganisaatiolle tai yhteenliittymälle maksettava unionin taloudellinen enimmäistuki lasketaan suhteessa tuottajajäsenen tukikelpoisiin humalanviljelyaloihin. Jotta humalanviljelyala olisi tukikelpoinen, se on istutettava yhdenmukaisesti siten, että istutustiheys on vähintään 1 500 kasvia hehtaarilla kaksinkertaisesti tuettujen kasvien osalta tai 2 000 kasvia hehtaarilta yksinkertaisesti tuettujen kasvien osalta.

Aloja ovat ainoastaan tukipuiden kiinnitykseen käytettyjen uloimmaisten lankarivien muodostaman linjan rajoittamat alat. Jos tällä rivillä on humalakasveja, viljelylohkon kullekin sivulle voidaan lisätä ylimääräinen huoltokaista, jonka leveys vastaa istutetun pinta-alan sisäpuolella olevan huoltokaistan keskimääräistä leveyttä. Huoltokaista ei saa olla yleistä tietä. Viljelyrivien ulkoreunoilla sijaitsevat, maatalouskoneiden käytölle välttämättömät kaksi kaistaa voidaan sisällyttää pinta-alaan, jos kummankaan näiden kahden kaistan pituus ei ole suurempi kuin kahdeksan metriä, jos ne lasketaan mukaan vain yhden kerran ja jos ne eivät ole yleistä tietä.

Ala ei sisällä humalaistutuksia, joita viljellään pääasiassa taimitarhatuotteina.

VII LUKU

Kotieläintuotanto

44 artikla

Karjan uudistaminen terveyssyistä toteutetun pakkoteurastuksen tai luonnonkatastrofien aiheuttamien menetysten vuoksi

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että asetuksen (EU) 2021/2115 47 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettua tukitoimityyppiä ”karjan uudistaminen terveyssyistä toteutetun pakkoteurastuksen tai luonnonkatastrofien aiheuttamien menetysten vuoksi” sovelletaan ainoastaan silloin kun on toteutettu taudin valvontatoimenpiteitä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ⁽¹⁾ mukaisesti.

2. Karjan uudistamiseen liittyvät menot eivät saa ylittää 20:tä prosenttia toimintaohjelman mukaisista kokonaismenoista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/429, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaukeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveysäännöstö”) (EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1).

IV OSASTO

LISÄVAATIMUKSET ERÄILLE MAASEUDUN KEHITTÄMISEN TUKITOIMITYYPEILLE

45 artikla

Maa- ja metsätalouden geenivarojen säilyttäminen, kestävä käyttö ja kehittäminen

1. Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa asetuksen (EU) 2021/2115 70 artiklassa tarkoitetut maa- ja metsätalouden geenivarojen säilyttämistä, kestävää käyttöä ja kehittämistä koskevia tukitoimia, se voi myöntää tukea ainoastaan

- a) maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksina uhanalaisten kotieläinrotujen ja geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvilajikkeiden säilyttämiseksi; tai
- b) tukena maa- ja metsätalouden geenivarojen säilyttämiseen, kestävään käyttöön ja kehittämiseen liittyville toimille.

Toimille, jotka kuuluvat ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumusten tyyppiin, ei voi myöntää tukea kyseisen alakohdan b alakohdan nojalla.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuissa maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksissa uhanalaisten kotieläinrotujen ja geneettisen köyhtymisen uhkaamien kasvilajikkeiden säilyttämiseksi edellytetään, että

- a) kasvatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1012 ⁽¹⁴⁾ 2 artiklan 24 kohdassa määritellyjä paikallisia kotieläinrotuja, jonka jokin jäsenvaltio on määrittänyt uhanalaiseksi, joka on geneettisesti sopeutunut yhteen tai useampaan perinteiseen tuotantojärjestelmään tai ympäristöön kyseisessä jäsenvaltiossa ja jonka uhanalaisuuden on tieteellisesti todentanut elin, jolla on tarvittava pätevyys ja osaaminen uhanalaisten rotujen alalla; tai
- b) säilytetään sellaisten kasvien geenivaroja, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen.

3. Tukea voidaan myöntää seuraavien 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen paikallisten kotieläinrotujen lajeille:

- a) nautaeläimet;
- b) lampaat;
- c) vuohet;
- d) hevoseläimet (*Equus caballus* ja *Equus asinus*);
- e) siat;
- f) linnut;
- g) kaniinit;
- h) mehiläiset.

4. Jäsenvaltion on pidettävä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua paikallista rotua tukikelpoisena ainoastaan seuraavien edellytysten täyttyessä:

- a) asianomaisten siitosnaaraiden lukumäärä kansallisella tasolla on mainittu;

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettujen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkioiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ('eläinjalostusasetus') (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 66).

b) asianmukaisesti tunnustettu asiaankuuluva jalostusjärjestö on rekisteröinyt rodun kantakirjan ja pitää sen ajan tasalla.

5. Jäsenvaltion on katsottava, että 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja kasvien geenivaroja uhkaa geneettinen köyhtyminen, jos geneettisestä köyhtymisestä esitetään riittävät todisteet, jotka perustuvat maatiaiskantojen tai alkuperäisten paikallisten lajien esiintymisen harvinaisuutta, kantojen monimuotoisuutta ja tapauksen mukaan paikallisella tasolla käytettävien viljelymenetelmien muutoksia koskeviin tieteellisiin tuloksiin tai indikaattoreihin.

6. Jäsenvaltion on varmistettava, että 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin maa- ja metsätalouden geenivarojen säilyttämistä, kestäväää käyttöä ja kehittämistä koskeviin toimiin sisältyvät seuraavat:

- a) kohdennetut toimet, joilla edistetään maa- ja metsätalouden geenivarojen *ex situ*- ja *in situ*-säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä, mukaan lukien nykyisin *in situ*-säilytettujen geenivarojen verkkopohjaiset tietokannat, joihin sisältyy säilyttäminen maa- tai metsätilalla, sekä *ex situ*-kokoelmien ja tietokantojen säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä;
- b) yhteensovitetut toimet, joilla edistetään tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten laitosten kesken unionin maa- tai metsätalouden geenivarojen säilyttämisestä, kuvaamisesta, keräämisestä ja käytöstä;
- c) liittämiset: tiedotus-, levittämis-, neuvonta- ja koulutustoimet sekä teknisten kertomusten laatiminen valtiosta riippumattomien järjestöjen ja muiden sidosryhmien kanssa.

7. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetaan:

- a) "*in situ*-säilyttämisellä" geeniaiineksen säilyttämistä ekosysteemeissä ja luontaisissa elinympäristöissä sekä lajien tai luonnonvaraisten rotujen elinkykyisten populaatioiden säilyttämistä ja elvyttämistä niiden luonnollisessa ympäristössä sekä kotieläinlajien ja viljelykasvilajien osalta siinä maatilaympäristössä, jossa niiden erityisominaisuudet ovat kehittyneet;
- b) '*in situ*-säilyttämisellä' metsätaloudessa geenivarojen säilyttämistä ekosysteemeissä ja luontaisissa elinympäristöissä sekä lajien elinkykyisten populaatioiden säilyttämistä ja elvyttämistä niiden luonnollisessa ympäristössä;
- c) 'säilyttämisellä maa- tai metsätilalla' *in situ*-säilyttämistä ja -kehittämistä maa- tai metsätilan tasolla;
- d) '*ex situ*-säilyttämisellä' maa- tai metsätalouden geenivarojen säilyttämistä muussa kuin niiden luonnollisessa ympäristössä;
- e) '*ex situ*-kokoelmalla' maa- tai metsätalouden geenivarojen kokoelmaa, jota säilytetään muualla kuin geenivarojen luonnollisessa ympäristössä.

46 artikla

Eläinten hyvinvointi

Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa asetuksen (EU) 2021/2115 70 artiklassa tarkoitettuja eläinten hyvinvointia edistäviin sitoumuksiin liittyviä tukitoimia, sen on varmistettava, että eläinten hyvinvointia edistävissä sitoumuksissa tiukennetaan tuotantomenetelmiä koskevia vaatimuksia ainakin yhdellä seuraavista aloista:

- a) vesi, rehu ja eläinten hoito eläinten luonnollisten tarpeiden mukaisesti;
- b) eläinsuojien olosuhteet, jotka parantavat eläinten mukavuutta ja liikkumisvapautta, kuten eläinten käytössä oleva lisääntynyt tila, lattiapinnat, luonnonvalo, kontrolloitu mikroilmasto ja esimerkiksi vapaaporsituksen tai ryhmäkasvatuksen kaltaiset olot eläinsuojissa eläinten luonnollisten tarpeiden mukaisesti;
- c) olosuhteet, joissa eläimet voivat käyttäytyä luonnollisesti, esimerkiksi elinympäristön virikkeistäminen tai myöhäinen vieroitus;
- d) pääsy ulkotiloihin ja laiduntaminen;
- e) käytännöt, joilla lisätään eläinten vastustuskykyä ja elinikää, mukaan lukien hitaammin kasvavat rodut;

- f) käytännöt, joissa vältetään eläinten ruumiinjäsenten typistämistä ja/tai kastointia. Jos tietyissä tapauksissa eläinten ruumiinjäsenten typistäminen tai kastointi katsotaan tarpeelliseksi, on käytettävä anestesia-aineita, kivunlievityksaineita ja tulehduslääkitystä tai immunokasraatiota;
- g) eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet, joilla ehkäistään tarttumattomia tauteja ja joihin ei tarvita lääkkeitä kuten rokotteita, hyönteisten torjunta-aineita tai loislääkkeitä.

47 artikla

Laatujärjestelmät

Jos jäsenvaltio sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmaansa asetuksen (EU) 2021/2115 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laatujärjestelmiin liittyviä tukitoimia, sen on varmistettava, että hyväksytyt kansalliset laatujärjestelmät kattavat

- a) jäsenvaltioiden hyväksymät maataloustuotteiden, puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmät, maatilojen sertifiointiohjelmat mukaan luettuina, jotka täyttävät seuraavat perusteet:
 - i) järjestelmien mukaisesti valmistettavien lopputuotteiden erityisyys johtuu selkeistä velvoitteista, joiden avulla voidaan taata mikä tahansa seuraavista:
 - tuotteen erityiset ominaisuudet,
 - erityiset viljely- tai tuotantomenetelmät, tai
 - kansanterveyden, eläinten tai kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta huomattavasti laadukkaampi lopputuote kuin mitä kaupallista hyödykettä koskevilla standardeilla vaaditaan;
 - ii) järjestelmä on avoin kaikille tuottajille;
 - iii) järjestelmä sisältää sitovat tuote-eritelmiä, joiden noudattamista valvovat viranomaiset tai riippumaton tarkastuselin;
 - iv) järjestelmä on läpinäkyvä ja varmistaa tuotteiden täydellisen jäljitettävyyden;
- b) maataloustuotteiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat, joiden jäsenvaltio on tunnustanut olevan 16 päivänä joulukuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa "EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmiä koskevista parhaista käytännöistä" ⁽¹⁵⁾ tarkoitettujen vapaaehtoisia sertifiointiohjelmiä koskevien unionin parhaiden käytäntöjen mukaisia.

V OSASTO

TOIMENPIDEVAATIMUKSESSA (GAEC-TOIMENPIDEVAATIMUS) 1 MAINITTUA OSUUTTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

48 artikla

Toimenpidevaatimuksessa (GAEC-toimenpidevaatimus) 1 mainittua osuutta koskevat säännöt

1. Kun kyseessä on asetuksen (EU) 2021/2115 liitteessä III lueteltuun GAEC-toimenpidevaatimukseen 1 liittyvä pysyvän nurmen säilyttäminen, jäsenvaltion on varmistettava, että pysyvän nurmen osuus suhteessa maatalousmaahan ei vähene yli viittä prosenttia verrattuna jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan vahvistamaan viiteosuuteen jaettaessa asianomaisen jäsenvaltion koko maatalousmaa pysyvän nurmen aloilla kansallisella, alueellisella, aluetta pienemmällä tasolla taikka tilaryhmän tai tilan tasolla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viiteosuuden vahvistamiseksi tarkoitetaan

⁽¹⁵⁾ EUVL C 341, 16.12.2010, s. 5.

- a) 'pysyvän nurmen aloilla' suoria tukia saaneiden viljelijöiden vuonna 2018 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁶⁾ 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamaa pysyvää nurmea, joka määritellään komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 ⁽¹⁷⁾ 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja jota jäsenvaltio tarvittaessa mukauttaa mahdollisen muutoksen vaikutuksen huomioon ottamiseksi erityisesti asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistamassaan pysyvän nurmen määritelmässä;
- b) 'koko maatalousmaalla' suoria tukia saaneiden viljelijöiden vuonna 2018 asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamaa maatalousalaa, joka määritellään delegoidun asetuksen (EU) N:o 640/2014 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan 23 alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja jota jäsenvaltio tarvittaessa mukauttaa mahdollisen muutoksen vaikutuksen huomioon ottamiseksi erityisesti asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamassaan maatalousmaan määritelmässä.

2. Pysyvän nurmen osuus on vahvistettava vuosittain suoria tukia asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston II luvun nojalla saavien tuensaajien asianomaiselle vuodelle ilmoittamien alojen perusteella tai mainitun asetuksen 70, 71 ja 72 artiklan nojalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2116 ⁽¹⁸⁾ 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen vuotuisten tukien perusteella.

Jäsenvaltio voi vahvistaa pysyvän nurmen osuuden ja viiteosuuden kansallisella, alueellisella, aluetta pienemmällä tasolla taikka tilaryhmän tai tilan tasolla.

3. Jos vahvistetaan, että 2 kohdassa tarkoitettu osuus on vähentynyt enemmän kuin viisi prosenttia tasolla, jolla GAEC-toimenpidevaatimus 1 pannaan täytäntöön, asianomaisen jäsenvaltion on vahvistettava joillekin tai kaikille viljelijöille, joilla on käytettävissään maata, jonka käyttötarkoitus on muutettu pysyvästä nurmesta muuhun käyttötarkoitukseen jonakin menneenä ajanjaksona, tilakohtaisia velvollisuuksia muuttaa ala takaisin pysyväksi nurmeksi tai perustaa pysyvän nurmen ala.

Jos pysyvän nurmen ala kuitenkin pysyy tiettyinä vuotena absoluuttisesti 0,5 prosentin rajoissa 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetusta pysyvän nurmen alasta, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettu velvollisuus katsotaan täytetyksi.

4. Edellä olevaa 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos viiden prosentin alittava vähentyminen johtuu asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista sitoumuksista tai velvollisuuksista, joiden vuoksi asianomaisilla aloilla ei enää harjoiteta maataloustoimintaa; kyseisiin aloihin eivät kuulu joulukuusiviljelmät eivätkä energiantuotantoon tarkoitettujen kasvien tai puiden viljelmät.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen osuuden laskemiseksi pysyväksi nurmeksi takaisin muutettuja aloja, 3 kohdan mukaisesti pysyväksi nurmeksi perustettuja aloja ja pysyväksi nurmeksi osana jäsenvaltion täytäntöönpanemaa GAEC-toimenpidevaatimusta 1 perustettuja aloja pidetään pysyvänä nurmena takaisin muuttamisen tai perustamisen ensimmäisestä päivästä lähtien. Kyseisiä aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetyn määritelmän mukaisesti vähintään viiden perättäisen vuoden ajan takaisin muuttamisesta tai perustamisesta tai, kun kyseessä ovat alat, joita jo käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen, jäljellä olevien vuosien ajan niin, että viisi perättäistä vuotta tulee täyteen.

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽¹⁷⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 640/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä suoriin tukiin, maaseudun kehittämistukeen ja täydentäviin ehtoihin sovellettavien maksujen epäämis- ja perumisedellytysten sekä hallinnollisten seuraamusten osalta (EUVL L 181, 20.6.2014, s. 48).

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2116, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 187).

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

49 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2021.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

3 artiklassa tarkoitettu unionin menetelmä hamppulajikkeiden tarkastamiseksi ja hamppulajikkeiden delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittämiseksi**1. Soveltamisala**

Tässä liitteessä esitetyn menetelmän tarkoituksena on määrittää hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus, jäljempänä "THC-pitoisuus". Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvaillaan tässä liitteessä.

Menetelmä perustuu THC-pitoisuuden kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu soveltuvalla liuottimella.

1.1 Käytäntö A

Käytäntöä A on käytettävä hampun tuotantoa koskeissa tarkastuksissa silloin kun vuosittain paikalla tehtävien tarkastusten otokset kattavat vähintään 30 prosenttia asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti hampuntuotantoon ilmoitetuista aloista.

1.2 Käytäntö B

Käytäntöä B on käytettävä silloin kun jäsenvaltio ottaa käyttöön hampun viljelyn ennakko hyväksyntäjärjestelmän ja paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäistaso kattaa vähintään 20 prosenttia asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti hampuntuotantoon ilmoitetuista aloista.

2. Näytteenotto**2.1 Näytteenottoedellytykset**

Näytteet on kerättävä päiväsaikaan järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

2.1.1 Käytäntö A

Tietyn hamppulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

Jäsenvaltio voi sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kunkin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä ensimmäisen kohdan mukaisesti ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

Jos hamppua viljellään kerääjäkasvina, eikä emikukintoja ole, kasvinvarresta kerätään ylin 30 senttimetriä. Tällöin näytteet on otettava juuri ennen kasvukauden loppua, kun lehdet alkavat kellastua, mutta kuitenkin ennen kuin hallojen ennustetaan alkavan.

2.1.2 Käytäntö B

Tietyn hamppulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä 10 päivän kuluessa kukinnan päättymisestä, tai jos kyseessä on kerääjäkasvina viljelty hamppu, eikä emikukintoja ole, juuri ennen kasvukauden loppua, kun lehdet alkavat kellastua, mutta kuitenkin ennen kuin hallojen ennustetaan alkavan. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen on kerättävä ainoastaan emikasveja.

2.2 Otoksen koko

Käytäntö A: Näytteeseen kerätään kustakin lohkoista kasvinosat 50 kasvista.

Käytäntö B: Näytteeseen kerätään kustakin lohkoista kasvinosat 200 kasvista.

Näytteet pakataan väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetettävä määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusrajoitusta varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrityksestä vastaava laitos säilyttää.

2.3 Näytteen kuivaus ja varastointi

Näytteiden kuivaaminen aloitetaan mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C.

Näytteitä kuivataan kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. THC-pitoisuuden määrittäminen

3.1 Testinäytteen esikäsittely

Kuivatuista näytteistä irrotetaan varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet jauhetaan puolikarkeksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2 Reagenssit ja uuttoliuos

Reagenssit

- kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli,
- kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

- 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3 THC:n uuttaminen

100 mg jauhettua määritysnäytettä punnitaan sentrifugiputkeen, ja lisätään 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Näyte upotetaan ultraäänihauteeseen ja jätetään sinne 20 minuutiksi. Näytettä sentrifugoidaan viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa, ja sen jälkeen otetaan THC-supernatantti talteen. Liuos injektoidaan kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4 Kaasukromatografia

a) Välineistö

- kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodektektori ja split/splitless -injektor,
- kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisella fenyyli-metyyli-siloksaani-tyyppisellä poolittomalla faasilla.

b) Kalibrointisteikot

Käytännössä A vähintään 3 astetta ja käytännössä B vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml THC:tä uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

- uunin lämpötila 260 °C
- injektorin lämpötila 300 °C
- detektorin lämpötila 300 °C.

d) Injektio­tilavuus: 1 µl.

4. Tulokset

Tulos ilmoitetaan kahden desimaalin tarkkuudella grammoina THC:tä 100 grammassa vakiopainoon kuivattua analyysinäytettä. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 grammaa 100 grammassa.

— Käytäntö A: yksi määrittäminen analyysinäytettä kohden.

Jos näin saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittäksen keskiarvo.

— Käytäntö B: tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittäksen keskiarvo.

LIITE II

22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tukeen kelpaamattomien menolajien luettelo

I OSA

Hedelmä- ja vihannesalalla, mehiläishoitoalalla, humala-alalla, oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla sekä asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan f alakohdassa tarkoitetuilla muilla aloilla

1. Yleiset tuotantokustannukset ja erityisesti sienirihmastojen, siementen ja ei-monivuotisten kasvien (ei edes varmennettujen) kustannukset; kasvinsuojelutuotteet (mukaan lukien integroituun torjuntaan käytettävä materiaali); lannoitteet ja muut tuotantopanokset; keräys- ja kuljetuskustannukset (sisäiset ja ulkoiset); varastointikustannukset; pakkaamiskustannukset (mukaan lukien pakkausten käyttö ja käsittely), myös osana uusia prosesseja; toimintakustannukset (erityisesti sähkö, polttoaine ja huolto).
2. Tukitoimea varten otettujen lainojen takaisinmaksu.
3. Rakentamattoman maan hankinta siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista.
4. Investoinnit kuljetusvälineisiin, joita mehiläishoitoalan tuensaaaja käyttää tai joita tuottajaorganisaatio käyttää kaupan pitämiseen tai jakeluun.
5. Vuokrattujen hyödykkeiden käyttökustannukset.
6. Leasing-sopimuksiin liittyvät menot (verot, korko, vakuutusmaksut jne.) ja käyttökustannukset.
7. Tässä luettelossa tukeen kelpaamattomiksi mainittuihin toimiin tai menoihin liittyvät alihankinta- tai ulkoistamissopimukset.
8. Kansalliset tai alueelliset verot tai veronluonteiset maksut.
9. Lainojen korot, paitsi jos suoritus tapahtuu muuna kuin takaisinmaksettavana suorana tukena.
10. Sijoitukset yritysten osakkuuksiin tai pääomaan, jos sijoitus on taloudellinen sijoitus.
11. Muiden osapuolten kuin tuensaaajan, tuottajaorganisaation tai sen jäsenen, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai sen tuottajajäsenen tai 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa olevan tytäryhtiön tai tytäryhtiöketjun yksikön tai, jäsenvaltion suostumuksella, tuottajaorganisaation jäsenenä olevan osuuskunnan kustannukset.
12. Tukitoimet, jotka toteutetaan muualla kuin tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymän tai niiden tuottajajäsenten tai 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa olevan tytäryhtiön tai tytäryhtiöketjun yksikön tai, jäsenvaltion suostumuksella, tuottajaorganisaation jäsenenä olevan osuuskunnan tiloilla ja/tai toimitiloissa.
13. Investoinnit, jotka tuensaaaja tai tuottajaorganisaatio on ulkoistanut unionin ulkopuolelle tai toteuttaa unionin ulkopuolella, lukuun ottamatta asetuksen (EU) 2021/2115 47 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua menekinedistämiseen, tiedotukseen ja kaupan pitämiseen liittyvää tukitoimityyppiä.

II OSA

Viinialalla

1. Viinitarhan päivittäinen hoito
2. Suojaaminen riistaeläinten, lintujen tai raekuurojen varalta

3. Tuuliaitojen ja -muurien rakentaminen
 4. Ajoväylät ja hissit
 5. Traktoreiden tai millaisten tahansa kuljetusajoneuvojen hankinta
 6. Saastuneiden viinitarhojen raivaus ja tulonmenetykset terveyteen tai kasvien terveyteen liittyvistä syistä tehdyn pakollisen raivauksen jälkeen.
-

LIITE III

22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tukikelpoisten menolajien luettelo

1. Erityiskustannukset, jotka johtuvat seuraavista:
 - toimenpiteet laadun parantamiseksi,
 - luonnonmukainen kasvinsuojeluaineisto (kuten feromonit ja saalistajat) riippumatta siitä, käytetäänkö sitä luonnonmukaisessa, integroidussa vai tavanomaisessa tuotannossa,
 - 12 artiklassa tarkoitetut maatalouden ympäristö- ja ilmastotukitoimet;
 - luonnonmukainen, integroitu tai kokeellinen tuotanto, mukaan lukien luonnonmukaisiin siemeniin ja taimiin liittyvät erityiskustannukset,
 - täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 II osastossa tarkoitettujen vaatimusten, kasvien terveyttä koskevien sääntöjen ja jäämien enimmäistasojen noudattamisen varmistaminen.

Erityiskustannuksilla tarkoitetaan lisäkustannuksia, jotka lasketaan perinteisten kustannusten ja tosiasiallisesti aiheutuneiden tuotantokustannusten välisenä erotuksena, ja tulonmenetyksiä, jotka aiheutuvat jostakin toimesta, lukuun ottamatta lisätuloja ja kustannussäästöjä.
 2. Eläinlääkinnalliset tuotteet, joita käytetään mehiläispesästä vaivaaviin tuholaisiin ja mehiläisiä vahingoittaviin tauteihin.
 3. Mehiläispesien lisäämiseen ja mehiläisten jalostamiseen liittyvät kustannukset.
 4. Koneiden ja laitteiden hankinta hunajantuotannon ja -keruun parantamiseksi.
 5. Toimintaohjelmien tai asiaankuuluvien tukitoimien täytäntöönpanoon liittyvät hallinto- ja henkilöstökustannukset, mukaan lukien raportit, tutkimukset, kirjanpitoon ja tilienhoitoon liittyvät kustannukset sekä palkkoihin liittyvät pakolliset maksut, jos niistä vastaa suoraan tuensaaja, 31 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa oleva tytäryritys tai tytäryhtiöketjun yksikkö tai, jäsenvaltion suostumuksella, tuottajaorganisaation jäsenenä oleva osuuskunta.
 6. Rakentamattoman maan hankinta, jos hankinta on tarpeen toimintaohjelmaan kuuluvan investoinnin suorittamiseksi, edellyttäen että se maksaa vähemmän kuin 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista. Poikkeuksellisisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan vahvistaa korkeampi määrä ympäristön suojelua koskeviin toimiin.
 7. Aineellisen omaisuuden hankinta tai leasing-vuokraus sen nettomarkkina-arvon rajoissa, mukaan lukien käytetty aineellinen omaisuus, jos sitä ei ole hankittu unionin tai kansallisella tuella hankintaan tai leasing-vuokrausta edeltäneiden viiden vuoden aikana.
 8. Aineellisen omaisuuden vuokraus hankinnan vaihtoehtona taloudellisesti perustelluissa tapauksissa, jos jäsenvaltio hyväksyy vuokrauksen.
 9. Asetuksen (EU) 2021/2115 42 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitetuilla aloilla investoinnit kuljetusajoneuvoihin, jos tuottajaorganisaatio perustelee jäsenvaltiolle asianmukaisesti, että asianomaista kuljetusajoneuvoa käytetään sisäiseen kuljetukseen tuottajaorganisaation tiloissa; ja kylmäkuljetus- tai säätöilmakuljetuslaitteeseen liittyviin ajoneuvojen lisälaitteisiin tehtävät investoinnit.
 10. Sijoitukset yritysten osakkuuksiin tai pääomaan, jos sijoituksella edistetään suoraan toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista.
-

LIITE IV

25 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotepakkauksiin tehtävät merkinnät

- Продукт, предназначен за безвъзмездно разпределяне (Делегиран регламент (ЕС) 2022/126)
- Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
- Produkt určený k bezplatné distribuci (nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/126)
- Produkt til gratis uddeling (delegeret forordning (EU) 2022/126)
- Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (delegierte Verordnung (EU) 2022/126)
- Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [delegeeritud määrus (EL) 2022/126]
- Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/126]
- Product for free distribution (Delegated Regulation (EU) 2022/126)
- Produit destiné à la distribution gratuite [règlement délégué (UE) 2022/126]
- Proizvod za besplatnu distribuciju (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
- Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento delegato (UE) 2022/126]
- Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Deleģētā regula (ES) 2022/126]
- Nemokamai platinamas produktas (Deleguotasis reglamentas (ES) 2022/126)
- Ingyenes szétosztásra szánt termék ((EU) 2022/126 felhatalmazáson alapuló rendelet)
- Prodott għad-distribuzzjoni bla ħlas (Ir-Regolament Delegat (UE) 2022/126)
- Voor gratis uitreiking bestemd product (Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126)
- Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126]
- Produto destinado a distribuição gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
- Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul delegat (UE) 2022/126]
- Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [delegované nariadenie (EÚ) 2022/126]
- Proizvod, namenjen za prosto razdelitev (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
- Ilmajakeluun tarkoitettu tuote (delegoitu asetus (EU) 2022/126)
- Produkt för gratisutdelning (delegerad förordning (EU) 2022/126)
- Táirge lena dháileadh saor in aisce (Rialachán Tarmlichte (AE) 2022/126)

LIITE V

**26 artiklan 1 kohdassa ja 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen markkinoilta poistetuille
myönnettävän tuen enimmäismäärät**

Tuotteet	Enimmäistuki (EUR/100 kg)	
	Ilmaisjakelu	Muu käyttötarkoitus
Kukkakaalit	21,05	15,79
Tomaatit (1.6.–31.10.)	7,25	7,25
Tomaatit (1.11.–31.5.)	33,96	25,48
Omenat	24,16	18,11
Viinirypäleet	53,52	40,14
Aprikoosit	64,18	48,14
Nektariinit	37,82	28,37
Persikat	37,32	27,99
Päärynät	33,96	25,47
Munakoisot	31,2	23,41
Melonit	48,1	36,07
Vesimelonit	9,76	7,31
Appelsiinit	21,00	21,00
Mandariinit	25,82	19,50
Klementiinit	32,38	24,28
Satsumat	25,56	19,50
Sitruunat	29,98	22,48

LIITE VI

29 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut markkinoilta poistettuja tuotteita koskevat vähimmäisvaatimukset

1. Tuotteiden on oltava
 - kokonaisia, kun kyseessä ovat tuoreet raakatuotteet,
 - terveitä; tuotteita, jotka ovat mädänneet tai muuten pilaantuneet ravinnoksi kelpaamattomiksi, ei sallita,
 - puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,
 - tapauksen mukaan lähes vailla tuholaisia ja tuholaisien aiheuttamia vioittumia,
 - vailla epätavallista kosteutta,
 - vailla vierasta hajua tai makua.
 2. Tuotteiden on oltava soveltuvia kaupan pitämistä ja kulutusta varten sekä riittävän kehittyneitä ja riittävän kypsiä niiden tavanomaiset ominaisuudet huomioon ottaen.
 3. Tuotteiden on oltava tapauksen mukaan lajikkeelle, kauppamuodolle tai laadulle ominaisia.
-

LIITE VII

33 artiklassa tarkoitetut kauppakunnostuskustannukset

Tuote	Lajittelu-ja pakkauskustannukset (euroa/tonni)
Omenat	187,70
Päärynät	159,60
Appelsiinit	240,80
Klementiinit	296,60
Persikat	175,10
Nektariinit	205,80
Vesimelonit	167,00
Kukkakaalit	169,10
Muut tuotteet	201,10